Doğan Kardeş

SAYI : 7 16 ŞUBAT 1970 75 KURUŞ

KURBAN BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN!

ŞEYTAN ÇEKİCİ PEN

KAYBOLAN YÜZÜK (3)

YENİ MATEMATİK ÖĞRETMENİ, OKULDA YÜZÜK TAKMAYI YASAK ETTİĞİ İÇİN, PEN, ARKADAŞI DAWN'IN YÜZÜĞÜNÜ SINIFIN DÖŞEMESİNE SAKLAMIŞTI. ÖĞLE TATİLİNDE YÜZÜĞÜ ALMAYA GİTTİĞİNDE BİNA, İNŞAATÇİLER TARAFINDAN YIKILMIŞTI.. DAHA SONRA, PEN OKULDAYKEN, YÜZÜĞÜ MATEMATİK ÖĞRETMENİNİN PARMAĞINDA GÖRDÜ..

YÜZÜĞÜ PARMAĞINA TAKMIŞ.. ÇALMIŞ OLSA GEREK!

PEN ÇILGIN GİBİ YENİ ÖĞRETMENİN ÜZERİNE ATILDI..

HIRSIZ!

NE OLUYORSUN PEN!.

SINIF ÖĞRETMENİ, PEN'İN BU DAVRANIŞINA ÇOK KIZMIŞTI...

ÇABUK ODAMA GİT! ŞİMDİ GELİYORUM!..

BAYAN BARTON'UN ODASINDA...

ŞİMDİ ANLAT BAKALIM NE OLDU?

DAWN'IN YÜZÜĞÜNÜ SINIFIN DÖŞEMESİNE SAKLAMIŞTIM.. ANLAŞILAN, ÖĞRETMEN BUNU GÖRMÜŞ Kİ, YÜZÜĞÜ ALIP TAKMIŞ!.

ÖĞRETMENİNİ SUÇLAMAYA UTANMIYOR MUSUN, PEN!?

BELKİ YÜZÜĞÜ BULDU, SONRA DAWN'A VERECEKTİ...

PEKİ, NİÇİN HEMEN VERMEDİ?!.

BELKİ BİRAZ GEÇ VEREREK ONU CEZALANDIRMAK İSTİYORDU.. ÜZÜLME, BEN YÜZÜĞÜ ALIR DAWN'A VERİRİM..

DAHA SONRA, DAWN SEVİNÇLE KOŞA KOŞA PEN'İN YANINA GELDİ...

MÜJDE, PEN! YÜZÜĞÜME TEKRAR KAVUŞTUM BAK!.

SENİNLE KAVGAMIZ YANIMA KÂR KALDI, DESENE!. AMA UNUTMA!KA, BAHAT SENİNDİ..

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
16 Şubat 1970
Sayı: 7 Sıra No. 735
Yıl: 24 Cilt: 1

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık: 40 TL. ★ Altı aylık: 20 TL. ★ Yurt dışı yıllık: 55 TL. ★ Yurt dışı altı aylık: 27.50 TL. ★ Yurt dışı uçak yıllık: 86 TL. ★ Yurt dışı uçak altı aylık: 43 TL. ★ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ YER : Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
BASILDIĞI YER : Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

USTABAŞI BOB TURNER PEK İYİ BİR ADAMDI... PEN DOLAŞMAYA ÇIKINCA ONA RASTLADI...

MERHABA PEN.. YÜZÜĞÜ BULAMADIK, YAZIK!.

BİZ BULDUK ÖĞRETMEN ALIP PARMAĞINA TAKMIŞ

GENÇ ADAM BU HABERE SEVİNMİŞTİ

BURAYA NE YAPILACAK EFENDİM?

LABORATUAR YAPILACAK AMA İŞLER HİÇ DE İYİ GİTMİYOR!..

YAPI İŞİNİ ÜZERİNE ALAN ARTHUR LEYTON ÇOK ÇÜRÜK MALZEME KULLANIYOR...

BU SIRADA LEYTON GÖRÜNDÜ.

NE DOLAŞIYORSUN BURALARDA BOB? HAYDİ İŞİNİN BAŞINA DÖN!

PEN VE BOB ADAMIN YANINDAN UZAKLAŞIP BİR KÖŞEYE ÇEKİLDİLER..

KORKUNÇ ADAM!

ÖYLE.. SIRF SIRLARINI ÖĞRENİP AÇIĞA ÇIKARMAK İÇİN YANINDA KALIYORUM..

O GECE PEN YEMEKHANEYE GİDERKEN YENİ GELEN MATEMATİK ÖĞRETMENİNE RASTLADI..

YENİ ÖĞRETMEN NEREYE GİDİYOR ACABA?

PEN GİZLİCE KADININ PEŞİNE DÜŞTÜ..

YİNE NE OLDU? SUÇLU GİBİ BİR HALİ VAR.. MERAK ETTİM.

BİRİYLE BULUŞTU.. A-A LEYTON BU!.

PEN, KONUŞMALARI DUYABİLMEK İÇİN SESSİZCE YAKLAŞMIŞTI...

NE AHMAKLIK ETTİN DE KIZIN YÜZÜĞÜNÜ ALDIN? PARLAK ŞEYLERE DE HİÇ DAYANAMAZSIN!..

KUSURA BAKMA ARTHUR.. YERDE BULDUMDU DA.. TASARLADIKLARIMIZ BOZULMAZ DEĞİL Mİ?.

İŞTE HIRSIZ OLDUĞU DA AÇIĞA ÇIKTI!. DEMEK, BU ADAMLA BİRLİKTE ÇALIŞIYOR!..

GELECEK HAFTA: GİZLİ ARAŞTIRMA.

Trinidad - Atlas Okyanusunda Güney Amerika'nın kuzey kıyılarında büyüleyici bir ada. Palmiyeler, muzlar, renk renk ışıldayan kalibri kuşları. Kızılderililer, bir ara bu kutsal küçük kuşları avlayıp yemeye başlamışlar. Bunun üzerine, kuşları çok seven tanrılardan biri büyük bir öfkeye kapılarak, kızılderililerin köyünü kocaman bir katran gölüne çevirivermiş. Ama bu işin masal yanı. Gerçekte büyük bir depremle köyler, tarlalar yerin dibine gömülmüş, yerlerinde kocaman bir katran gölü belirmiş.

Asfalt, dünyanın bütün ülkelerinde asfalt: Yol yapımında, boya yapımında vb. Bu asfaltın çoğu Trinidad adasındaki Katran Gölünden gelir.

Kuşları Seven Bir Tanrı'nın Kara Öfkesi

Bugün artık Trinidad'da kalibri kuşları öldürülmüyor. Kızılderililer birçok işle uğraşıyorlar. Kahve, kakao, pamuk, şeker kamışı yetiştiriyorlar. Topraktan da petrol, asfalt çıkarıyorlar.

Bir depremle yerler yarılmış, yeryüzüne çıkan petrol, yeraltı gazları, su, hava bütün köylerle ekili tarlaları kapkara bir göle dönüştürmüştü.

Bu kara gölün yüzeyi öyle serttir ki üzerinde insanlar gezinebilir, vagonlar gidip gelebilir. Ama gene de ağaçlar bu sert zemini delerek boy atar, büyüyebilirler.

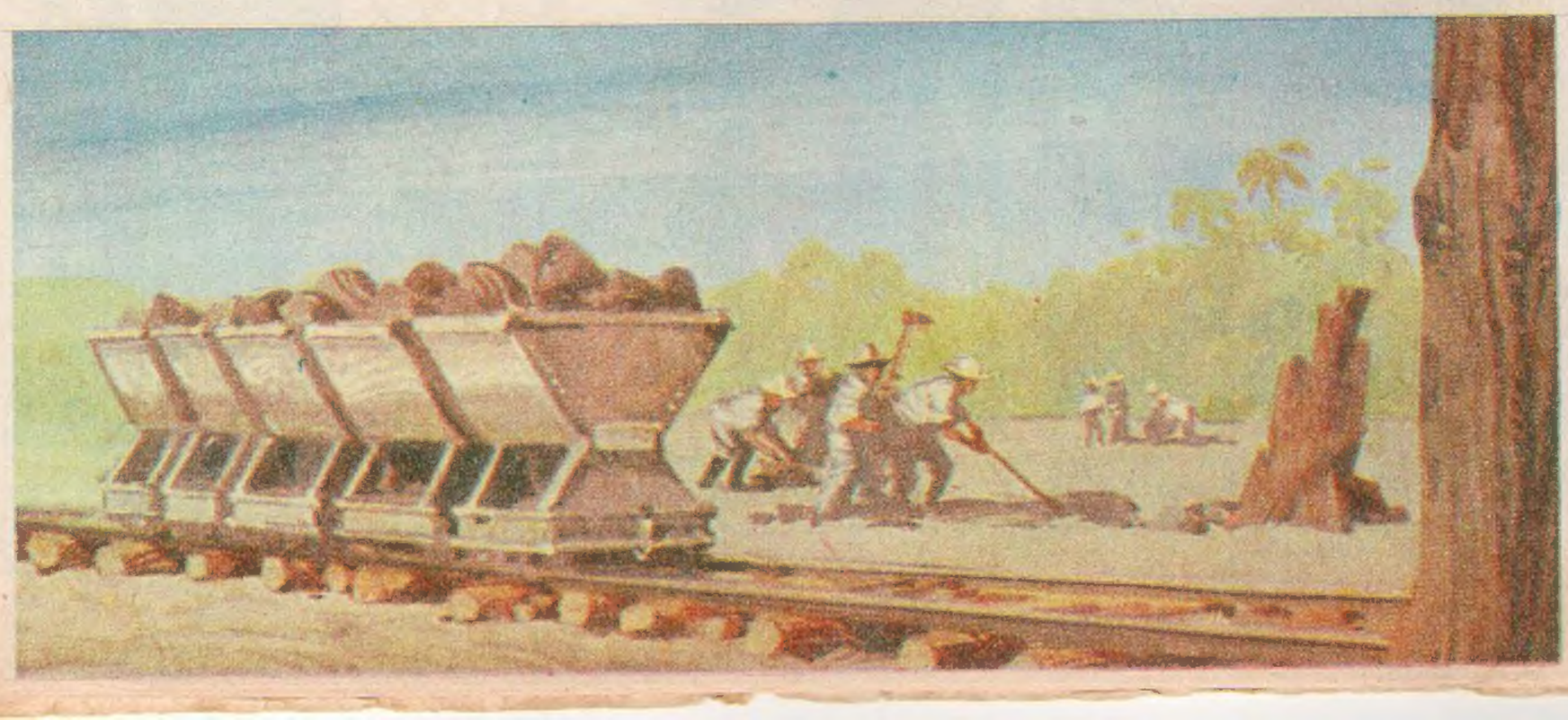

Kızılderililerden kimisi toprağı kazarak asfalt çıkarır, kimisi de çıkarılanları kafası üzerinde taşır. Özel kazmalar kullanırlar. Çıkarılan asfalt parçaları vagonlara taşınır. Vagonlarla rafineriye taşınan asfalt, orda yararsız maddelerden arınır. Ekvator sıcağında toprağın kazılması, çıkarılanların taşınması hayli ağır bir iştir.

Vagonlar büyülü gibi, birden hareket ederler. Kocaman bir motorla dönen bir makaradan uzanan iki kablo vagonlara bağlıdır. Motor işleyince, makara kabloyu sarar, vagonlar yokuş yukarı, rafineriye doğru ilerlerler. Boşalınca yokuş aşağı kendiliklerinden inerler. Böylece lokomotif gerekmez, bir hayli iş gücü de arttırılmış olur. Yukardaki resim, Katran Gölü'nün bir parçasını, depolarla, rafineri ile (solda) birlikte göstermektedir. Bir yük gemisi de asfalt yüklemektedir.

Rafineride asfalt yalnız temizlenmez, kullanılmaya hazır bir duruma da getirilir. Fıçılara doldurulur. Sonra yük gemileriyle dünyanın dört bucağına taşınır.

Trinidad adasında çıkarılan asfaltın büyük kesimi yol yapımında kullanılır. İlkin, taşınır kazanlarda eritilerek sıvı duruma getirilir. Küçük çaptaki yol yapımlarında işçiler, yolun taş yüzeyi üzerine asfaltı dökerler. Ama büyük yolların yapımında makinalardan yararlanılır.

Böylece kısa zamanda çok fazla yol asfaltlanmış olur.

Asfalt Trinidad'dan başka Küba'da, Kaliforniya'da, Suriye'de de çıkarılır. Son birkaç yıldır yapma olarak elde edilebilmektedir.

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

Türk Hava Kurumu

Havacılık sevgisini aşılamayı amaç edinen bu kurum Büyük Atatürk'ün emriyle kurulmuştu...

Büyük önder Atatürk'ün (İstikbal göklerdedir) sözü ve buyruklarıyla 16 şubat 1925'de (Türk Tayyare Cemiyeti) adı ile kurulan, daha sonra Türk Hava Kurumu adını alan bu kuruluş, her yıl büyük bir hızla gelişen onun ölmez eserlerinden biridir.

Türk Hava Kurumu, kuruluşundan bu yana, havacılık ruh ve sevgisinin sembolü olmuş, Türk ulusunun hizmetinde, onun batıda olduğu gibi, göklerde uçmak isteğinin gerçekleşmesinde, bu sevgi ve isteğin enginleşmesinde, genç kuşaklardan Anadolu halkına kadar inmesinde, yurt sınırlarını aşarak yabancı uluslara duyurulmasında büyük çaba sarfederek başarı sağlamıştır.

Türk Hava Kurumu askerî, sivil ve ekonomi yönünde yurt hizmeti gören kuruluşların en eskilerinden biridir. Havacılık sevgisini aşıladığı binlerce genç kız ve erkeğimiz bugün askerî ve özel uçaklarımızda dünyaca nam yapmış pilotlar olarak görev yapmaktadırlar.

Başta gelen ilkeleri, pilot, paraşütçü, plânörcü yetiştirmek olan bu kuruluş, gerekli olan gelirini, yurt yüzeyindeki bini aşkın şubelerinin belirli zamanlarda dağıttığı fitre zarfları, rozet ve kurban derileri ile yurtsever ve yardımsever halkımızın bağışlarıyla sağlamaktadır. Türk hava kurumu, sağladığı gelirinin yüzde otuzunu Kızılay'a, yüzde yirmisini de Çocuk Esirgeme Kurumu'na vererek diğer hizmetleri yanında yurdun sosyal çalışmalarına da katkıda bulunmaktadır.

Türk Hava Kurumu kuruluşlarından en önemlisi olan (Türk Kuşu) da yine büyük Atamızın buyrukları ile 1935 yılında çalışmaya başlamış, o günden beri binlerce pilot, plânörcü, paraşütçü yetiştirmekle yetinmeyip, millî paraşüt ekibi kurarak uluslararası sportif yarışmalara katılmış ekibimizi dünyaya tanıtan büyük başarılar kazanmıştır.

Türk Kuşu'nun yurt hizmetlerinden ve en önemlilerinden biri de tarımsal ilâçlamadır. En son model uçaklarla yüzbinlerce hektar toprağı ilâçlayarak ürünlerimizin hastalıklardan korunmasını ve verimlerinin artmasını sağlayarak ekonomimizin gelişmesine katkıda bulunmaktadır.

Yine Türk Kuşu kuruluşlarının Model Uçak çalışmaları ile gençlerimize yanlız uçmayı değil, uçak yapma sevgisini de aşılamakta, her yıl tertiplediği model uçak yapımı ve uçuş yarışmaları ile uluslararası başarı sağlamaktadır.

Bütün bu hizmetlerinin yanında yurdun birçok bölgelerinde hava kulüplerinin, okullarda havacılık kollarının kurulmasını organize etmek, her yıl birçok illerimizde havacılık sergileri tertiplemek, havacılığa ait filmler göstermek suretiyle havacılığın büyük önder Atamızın öğütlediği (İstikbalin göklerde) olduğu gerçeğini yurt çapında yaymaya, öğretmeye çalışmaktadır.

TARİHTE BU HAFTA

MEDENÎ KANUNUN KABULÜ — Bundan 44 yıl önce, 17 şubat 1926'da toplum hayatımızı ilgilendiren kanunların en önemlisi olan «Medenî Kanun» TBMM'nde kabul edilmişti. Atatürk'ün işaret ettiği yoldan yürünerek hazırlanan bu kanun, kabulünden 6 ay sonra yürürlüğe girmiş, Avrupa'nın en yeni medenî kanunu sayılan İsviçre kanunu örnek alındı. Yeni kanunu 26 hukuk bilgini hazırladı.

MİKELANJ'IN ÖLÜMÜ — Bundan 406 yıl önce, 18 şubat 1564'te ünlü ressam, heykelci ve bilim adamı Mikelanj ölmüştü. Çok yönlü bir sanatçı olan Mikelanj, sayısız eserler vermiştir. Bunlardan en ünlüleri «Davut Heykeli», Roma'daki Sistina kilisesi tavanındaki freskler ve Papa Julius II'nin mezarı için yaptığı «Musa Heykeli» dir.

ATOM BOMBASININ BABASI OPENHEİMER'İN ÖLÜMÜ — Bundan 3 yıl önce 19 şubat 1967'de atom çağının önde gelen dev kişilerinden Amerika'lı fizikçi Robert Openheimer ölmüştü. 1904'te New York'ta doğan Openheimer, öğrenimini tamamladıktan sonra Amerika'nın çeşitli üniversitelerinde çalıştı. 1942'de Atom Enerjisi Araştırma Projesinin başına getirildi. Atom bombasının babası sayılan Openheimer, savaştan sonra atomun barışta kullanılmasını savundu.

BAYBURT'UN KURTULUŞU — Bundan 52 yıl önce 21 şubat 1918'de Bayburt düşman işgalinden kurtulmuştu. Birinci Dünya Savaşı'nda, 15 temmuz 1916'da Ruslar Bayburt'u ele geçirmişlerdi. İşgal sırasında türlü eziyetler çekmiş olan Bayburt'lular, evlerini barklarını terketmişler, şehrin yağma edildiğini görmüşlerdi. Bayburt, şanlı bayrağımızın kalesinde tekrar dalgalandığı 21 şubat 1918'e kadar hayli kara günler geçirdi.

Neden, Niçin?

Su nasıl oluyor da ateşi söndürebiliyor?

Bir yangının suyla söndürülebileceğini en eski çağlardan beri bilmeyen yoktur. Fakat bu olayın fiziksel nedenlerini bilenler şüphesiz daha azdır. Alevlerle korlar yanmaya devam edebilmek için, havadan çektikleri oksijene muhtaçtırlar. Fakat ateşin üstüne su püskürtülünce, ateşin merkezine hava, dolayısiyle de oksijen akımı kesilmekte ve ateş sönmektedir. Fakat benzin veya gaz tutuştuğu zaman, su yangını söndürememektedir. Bu yağlar sudan hafif olduklarından, derhal suyun yüzüne çıkar. Tutuşan yağlar bu sebepten ötürü, hafif köpüklü maddelerle söndürülmektedir. Bu köpüklü maddeler yağın üstünde kalarak hava akımının yolunu kesmektedirler. Köpüğün terkibinde potasyum bikarbonat ve alüminyum sülfat vardır.

Mendil kullanmak âdetimiz nereden gelmiştir?

Bugün zengin, fakir herkes mendil kullanmaya alışmıştır. Halbuki eskiden mendil sahibi olmak yalnız soylu kişilere vergiydi. Bununla beraber, zenginler de mendillerini burun silmekte değil, sadece süs olarak kullanırlardı. Daha da eski çağlarda elle sümkürmek hiç de ayıp sayılmıyor olacaktı ki, Roma imparatorları ve Mısır kraliçesi Kleopatra bile bu işi yapıyorlardı. Rönesans Çağının soylu hanımları, en kıymetli dantellerle süslü mendilleri çeyiz sandıklarına sırf süs eşyası olarak depo ederlerdi. Burun silmeye mahsus mendil, ancak 17 nci ve 18 inci yüz yıllarda enfiye çekmenin moda olmasiyle meydana çıktı.

BÜYÜK SÖZLER

Arkada bıraktıklarımın yüreklerinde yaşamak, ölmemek demektir.

• Ölüm bütün canlıların kaderi. Her canlı gibi toprağa karışıp unutulmak normal, marifet, arkada kalanların hatıralarında, kalplerinde yaşayabilmektir. Bunun için de insan hayatta iken, sonradan hatırlanacak iyilikler, faydalı işler yapabilmelidir. Ölümsüzlük budur.

Ünlü bir komedi yazarı

MOLİERE

Fransız edebiyatının en büyük komedi yazarı olan Molière (asıl adı Jean Baptist Poquelin) 1622'de Paris'te doğdu. 17 şubat 1673'te «Hastalık Hastası» nın dördüncü temsilinin bitiminde sahnede fenalık geçirerek perde gerisinde öldü.

Molière lise öğreniminden sonra bir süre hukuk da okudu. İçinde uyanan Tiyatro hevesi onu Molière takma adıyla bir tiyatro kurmaya sevketti. 1645'ten 1658'e kadar 12 yıl kumpanyasıyla kasaba kasaba dolaştı. 1655'te Lyon'da «Savruk» adındaki komedisini oynadı. Paris'e dönünce hayatının en verimli dönemi başladı. Arka arkaya 20'den fazla komedi yazdı. Tiyatrosunun hem müdürü, hem oyuncusu olarak çalışıyordu. Halk Molière ve tiyatrosunu çok tutuyordu. Ama, komedilerinde alaya aldığı mevki sahipleri, hekimler, kibarlar, züppeler onun aleyhine birleşmişlerdi. Molière, aleyhinde söylenen ve yazılanlara eser vererek karşı koydu.

Molière, komediyi güldürücü bir eser, bir çeşit soytarılık sanan çağdaşlarına toplum ve karakter eleştirmesi olduğunu tanıtmış, yepyeni bir çığır açmıştır. Eserleri Türkçe'ye çevrilmiş, adapte edilmiştir. Bunların en güzelleri 19'uncu yüzyılda Ahmet Vefik Paşa tarafından yapılmıştır.

Herşeyin En Garibi:

EN ÇOK PARMAK — 1930'da keşfedilen 26 parmaklı bir İspanyol, bugüne kadar çok parmaklılık rekorunu korumaktadır.

EN UZUN TIRNAKLAR — Bilinen en uzun tırnaklar, 1910'da Şanghay'dan bildirildiğine göre Çinli bir rahibe aittir. Bu adam, tırnaklarını 27 yılda 57 santime uzatmıştı. İnsan tırnağı, dibinden itibaren kesilebilir uzunluğa 117 - 138 günde ulaşabilir.

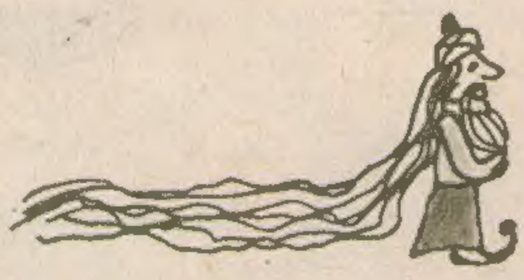

EN UZUN SAÇLAR — Bilinen en uzun saçlar, Hindistan'daki Tiruvadu Turai manastırının başı Svami Pandarasannadhi'ye aittir. Bu din adamının saçlarının uzunluğu 1949'da 792.5 santimdi.

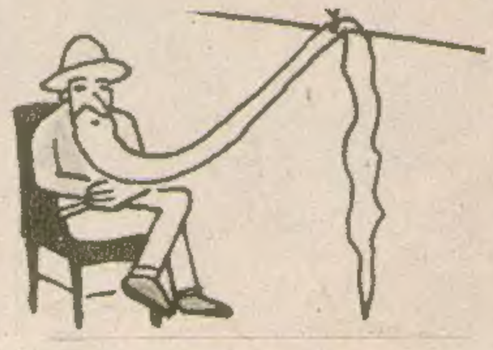

EN UZUN SAKAL — Bilinen en uzun sakalın sahibi, 1856'da doğan Jules Dumont adında bir Fransızdı. Bu adamın sakalının uzunluğu 1911'de 364.5 santimdi. 1842'de doğan Amerika'lı sakallı kadın Janice Deveere'nin sakalı ise 1884'te 35.5 santimdi.

ATEŞ KAPTAN

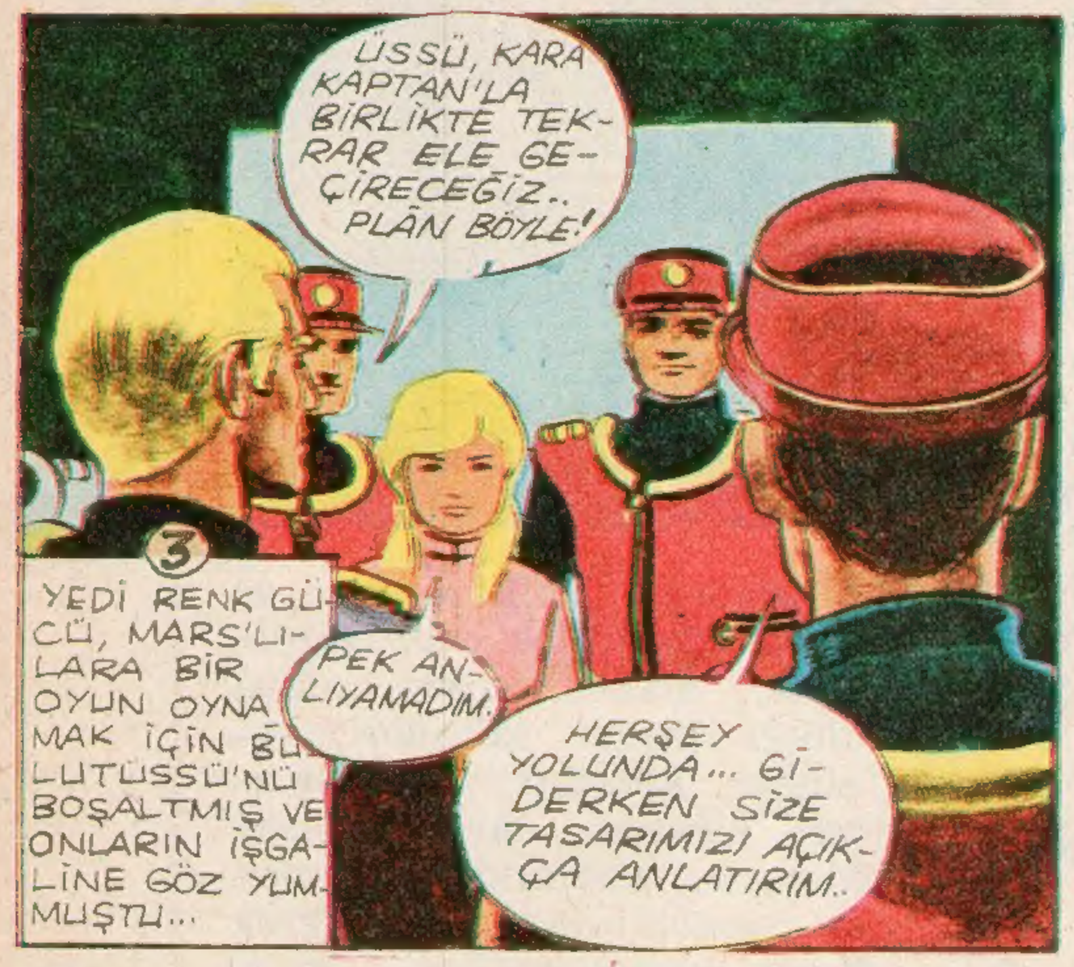
ÜSSÜ, KARA KAPTAN'LA BİRLİKTE TEKRAR ELE GEÇİRECEĞİZ.. PLÂN BÖYLE!
3
YEDİ RENK GÜCÜ, MARS'LILARA BİR OYUN OYNAMAK İÇİN BULUTÜSSÜ'NÜ BOŞALTMIŞ VE ONLARIN İŞGALİNE GÖZ YUMMUŞTU...
PEK ANLIYAMADIM.
HERŞEY YOLUNDA... GİDERKEN SİZE TASARIMIZI AÇIKÇA ANLATIRIM..

BİR SAAT SONRA ŞİLİ'DE BİR HAVA ALANINDA...
EMİRLERİNİZ YERİNE GETİRİLDİ ALBAYIM!. UÇAĞIMIZ, SAVAŞ ÇOCUKLARI HAZIR!
GÜZEL! HEMEN YOLA KOYULALIM. İŞİMİZ ÖNEMLİ!..

UÇAKTA...
ATLAMA ELBİSELERİ, PARAŞÜTLER... ŞİMDİ ANLADIM...
EVET! HEPİMİZ, PARAŞÜTLE YAVAŞ ATLAMADA USTA OLARAK YETİŞTİRİLDİK...

PEKİ, YA BULUTÜSSÜNDEN ATEŞ EDİP BİZİ HAVAYA UÇURURLARSA?
O ZAMAN UÇAKTA KİMSE OLMIYACAK Kİ!..

15.000 METREDEYİZ.. TAM BULUTÜSSÜ'NÜN ÜZERİNDE!. HAZIR OLUN!.

BULUTÜSSÜ'NDE
TAM ÜZERİMİZDE BİR UÇAK VAR!.
NE DEMEYE GELMİŞLER? YEDİ NUMARALI FÜZEYİ ÜZERLERİNE YOLLAYALIM..

ALBAY BEYAZ O SIRADA EMİR VERDİ..
HERKES ATLASIN!. ÇABUK!.

FÜZE ANCAK BOŞ UÇAĞI PARÇALAMIŞTI...
TAM ZAMANINDA. ŞİMDİ, DİKKAT! PARAŞÜTLERİNİZİ 0-800 ÜZERİNDEN AÇIN!.

PARAŞÜTLER İSSE YAKLAŞIRKEN..

HEP BİRDEN MARS'LILARA BASKIN YAPACAĞIZ!.

HAYDİ!

ATEŞ KAPTAN, BAK! KARA KAPTAN KAÇIYOR!

BU SAVAŞI KAYBETTİM... BANA ARTIK UZAKLAŞMAK DÜŞÜYOR!

ONA ENGEL OLMALIYIM!

ATEŞ KAPTAN FIRLADI...

HELİKOPTER PARÇALANIYOR...

EN BÜYÜK BAŞARIN BU, KAPTAN!.. MARS'LILARIN CASUS ÖRGÜTÜNÜ PARÇALADIK!

...SONUNDA KARA KAPTAN'I DA YAKALADIK!

GELECEK HAFTA: KARA KAPTAN KAÇIYOR!.

Tarzan

OPAR KADINLARI NEDENSE ERKEKLERİ GİBİ CANAVARLAŞMADI. GÜZEL, ZARİF KADINLAR OLARAK KALDILAR. KRALİÇELERİ DE DAİMA DİLEDİĞİYLE EVLENEREK ÜLKEYİ İDARE EDER.

43

TARZAN, CANAVAR ADAMLARIN ELİNDEKİ ÜÇ AVCIYI KURTARMAK İSTERKEN KENDİ DE ONLARIN ELİNE ESİR DÜŞER. ZİNDANDA ONLARA OPAR ÜLKESİNİN, BATAK ATLANTİS'İN BİR PARÇASI OLDUĞUNU ANLATIR.

DİNLEYİN...

CANAVAR ADAMLAR. BİZİ ALMAYA GELİYOR.. NEREYE GÖTÜRECEKLER Kİ?

YAKALAYIN... BAĞLAYIN!..

BİZİ TANRILARINA KURBAN ETMEK İSTİYORLAR..

BÜTÜN DİRENMELERİNE RAĞMEN CANAVAR ADAMLAR DÖRDÜNÜ DE BAĞLADILAR..

... VE İTE KAKA TOPLANTI SALONUNA GÖTÜRDÜLER.
KRALİÇE LA`DA ORADAYDI...

RUSS MANNING 8-24

#2007

canavar adamlar

HİKÂYE

AÇLIK AĞACI

Bu öyküyü annemin ninesi kızına anlatmış bir gün. Ama kızı daha benim ninem değilmiş o zamanlar, tam siz yaşta küçük bir çocukmuş. Sonra ninem de anneme anlatmış. Ama annem de siz yaşlarda küçük bir kızmış o zamanlar, daha benim annem falan değilmiş. Ben de annemden işittim bu öyküyü. İlk işittiğimde çenem masanın kıyısına ancak yetişiyordu. Ama olağanüstü güzellikte bir öyküdür bu.

Bir gün, küçücük bir kaz çobanı, sonradan annemin ninesi olacak küçük kız, bir ıhlamur ağacının altına oturmuş, çayırda yayılan kazlarına bakıyordu. Çoğu insan kazlar için budaladır der ama, bu sözün gerçekle hiç bir ilgisi yoktur, ayrıca da birazcık budala olmak pek de kötü bir şey değildir. Birazcık budala olmayı kim istemez? Siz istemez misiniz sanki? Talih kuşunun çoğunlukla budalaların başına konduğunu gördükten sonra?

Kazlar hep birbiri ardından yürür, içlerinden biri komşu otlağa girdi mi, hemen ötekiler de ardından koşardı. O zaman otlak sahibi elinde kocaman bir sopayla gelir, bağrışan kazları sopasıyle güzelce bir okşar, bu arada birkaç sopa da kazların ardından koşmakta olan küçük kaz çobanına veriştirirdi.

Bir gün gene böyle bir sopadan sonra küçük kız gene ıhlamur ağacının altında oturmuş ağlıyordu. Bir an şöyle bir ses işitti birden:

«Bu durumun çok dokunuyor bana küçük kaz çobanı. Bütün gün canın çıkıyor bu kazların ardında koşmaktan, akşam olunca da bir parça kuru ekmek bile bulamıyorsun. Ne yana dönsen savaş, ne yana dönsen açlık. Yazık sana.»

Küçük kız dörtbir yana dönüp baktı ama, sesin nerden geldiğini belirtecek en ufak bir iz bile göremedi. Derken ses gene işitildi:

«Dilediğin bir şeyi dile benden küçük kız. Ama iyi düşün. Dileyeceğin şey yalnız senin için değil, öbür insanlar için de yararlı olsun. Düşün taşın, sonra konuş!»

Bu arada küçük kaz çobanı karnının guruldadığını duydu, karnı dile gelmiş konuşuyordu: Daha ne kadar açlıktan süründüreceksin beni böyle?

Bunun üzerine küçük kız daha fazla beklemeyerek: «Dileğim, buraya gelecek bütün aç insanların doymasıdır!»

«Akıllıca bir dilek» dedi ses, «ağacın altına uzan, gözlerini yum şimdi, uyandığın zaman dileğinin gerçekleşmiş olduğunu göreceksin.»

Küçük kaz çobanı ağacın altındaki çimenlere uzandı, gözlerini yumar yummaz derin bir uykuya daldı. Uyandığında, kazlarının nerde olduğunu görmek için korkuyla yerinden sıçradı ama, onların da, başlarını kanatlarının altına sokmuş uyumakta olduklarını gördü.

Başını kaldırdığı zaman güzel kokular geldi burnuna. Bu koku kır çiçeklerinin, çimenlerin kokusu değil, kızarmış etlerin, ızgara balıkların, baklavaların, böreklerin kokusuydu. Şaşkınlıkla o yana bu yana koştu döndü baktı, birden ağacın dallarından birinde içlerinde küçük ekmekler, çörekler bulunan sarılı kırmızılı tabaklar gördü. Başka bir dalda üzerlerinde bıçakla birlikte pastırmalar, sucuklar, haşlanmış sövüş etler sallanıyordu. Ekmeklerin çöreklerin yanında mis gibi elmalı kirazlı pastalar. Yemiş dolu sepetler arasından da kırmızı peynir topakları, top top tereyağları sarkıyordu. Gözlerine inanamadı çoban kız.

Öyle şaşırmıştı ki, bir süre bütün bunlara elini bile uzatmayı düşünmedi. Sonra üzerinde küçük sucuklar bulunan dala uzandığında, dalın kendisine doğru daha da alçaldığını gördü. Küçük kız kendisine bir sucuk, küçük bir kızarmış ekmek, bir kâse de sütlâç aldı. Ağacın dibine çökerek büyük bir sevinçle yemeye başladı.

Çok geçmeden kazlar da uyandılar, onlar da bağrışarak ağacın çevresine üşüştüler.

«Öyle ya, siz de acıkmışsınızdır şimdi» dedi küçük kız, ağaçtan birkaç tabak dolusu mısır lâpası aldı önlerine koydu. Bir görmeliydiniz nasıl itişip kakıştılar sevinçten kazlar, nasıl daldırdılar kırmızı gagalarını altın renkli lâpaya. Ardarda dizilip komşunun otlağına saldırmayı falan unuttular artık, iyice doydu karınları.

O sırada yoldan geçen köylülerden birkaçı ağacı görerek yaklaştılar. Ağacın dibine geldiklerinde sevinçten el çırpmaya başladılar, ellerini havaya kaldırarak oynayıp sıçradılar. Savaştan, yoksulluktan, açlıktan hepsinin de karnı gurulduyordu.

«Ne isterseniz koparın ağaçtan. İşittiğim ses öyle dedi bana» dedi küçük kız köylülere.

«Ne sesi?» diye sordular köylüler merakla. Ama küçük kız omuzlarını silkerek: «Ne sesi, kimin sesi oldu-

Yoldan geçen köylülerden birkaçı ağacı görerek yaklaştılar. Ağacın dibine geldiklerinde sevinçten el çırpmaya başladılar, ellerini havaya kaldırarak oynayıp sıçradılar. Savaştan, yoksulluktan, açlıktan hepsinin de karnı gurulduyordu...

Küçük kaz çobanı üzerinde sucuklar bulunan dala uzandığında dalın kendisine doğru daha da alçaldığını gördü.

ğunu bilmiyorum. Bildiğim tek şey, iyiliksever bir ses olduğu» dedi.

Köylüler birbirlerine baktılar. «Neler saçmalıyor bu budala küçük kız da» diye düşündüler ama, daha fazla düşünmeye zamanları yoktu, hemen dallara uzanarak hoşlarına giden şeyleri toplamaya başladılar.

«Açlık Ağacı»nın öyküsü yıldırım hızıyle yayıldı ülkeye. Tanrının günü dörtbir yandan aç insanlar geliyor, ağaçtan karınlarını doyurup gidiyorlardı.

Çok güzel, tadına doyulmaz yiyecekler di ağaçtakiler. Ne çok tuzlu, ne çok tatlı, ne acı ne ekşi, ne çok yağlı, ne de yağsız. Ama bir kimsenin karnı doyar doymaz, tuttuğu dal hemen yükselmeye başlar, o kişi zıplayıp uzandıkça, daha çok kaçardı. Merdiven bile getirse, bir daha hiç bir dalı yakalayamazdı.

Bir gizli yönü daha vardı bu Açlık Ağacı'nın. Bu ağaçtan yiyenler neşeyle, güçlülükle dolup taşıyorlardı. Savaşı düşünmüyorlardı artık. Tarlaları yeniden sürüp ekmeye, yıkılmış evleri onarıp şenaltmeye, yardımlaşmaya başlıyorlardı.

Gitgide tarlaları ekinle, bağları üzümle, bahçeleri sebzeyle, elma, armutla, bin bir çiçekle doldu taştı. Bu işe en çok kızanlar, kazançları bozulan karaborsacılar, istifçiler, darlık günlerinde insanları hiç acımadan soyan fırsatçılar oldu. Ama onlar kızadursun, insanlar yardımlaştılar, herkes ekmek bulmaya, iş bulmaya başladı. Herkes gülüyor, seviniyor, Açlık Ağacı'na artık pek fazla iş düşmüyordu. Herkesin karnı doyuyordu çünkü artık.

Bir gün gene, artık küçücük bir kız olmayan, karnı da aç olmayan kaz çobanı büyülü ağacın altında oturuyordu. Birden kendisine hiç de yabancı gelmeyen bir ses işitti:

«Yalnız kendini değil başkalarını da düşündüğün için dileğin yerine geldi. Büyülü ağaç, büyüsünü gösterdi ama, gene eski durumuna, ıhlamur ağacına dönüşmeden önce bir dalını kopar, yanına al. Bu dalı iyi sakladığın sürece, sofrandan hiç bir şey eksik olmayacaktır!» Ninem olacak küçük kız, elinde kopardığı dalla, ağacın altına uzanıp uyudu, uyandığında bir de baktı ki kızarmış etlerden, sucuklardan, baklava böreklerden iz bile kalmamış, ağaç gene eskisi gibi bir ıhlamur ağacı olmuştu. Şimdi burnuna gelen koku, et, ekmek, börek kokusu değil, mis gibi ıhlamur çiçeği kokusuydu. Karnı tok olan için çok daha güzel bir kokuydu bu.

Peki Açlık Ağacı'nın o küçük dalı ne oldu sonra? diyeceksiniz ama, bu sorunuzun karşılığını veremem, çünkü ben de bilmiyorum. Belki büyük ninem cennete giderken o dalı da birlikte götürmüştür. Cennette böyle bir dalın ne gereği var dersiniz belki ama, bu konuda başka bir bildiğim de yok. Açlık Ağacı'nın öyküsü ise bugün bile dilden dile dolaşmakta.

MEÇHUL KAHRAMANLAR

Küçük Eskimo

Kudluk'un hasta annesini doktora göstermek için ne yapıp yapıp 240 km. uzaklıktaki Wagner kasabasına götürmesi gerekiyordu...

Yılın on iki ayı buzlar içinde yaşayan Eskimoların hayat şartları, dünyamızın diğer bölgelerinde yaşayanlarınkinden çok daha ağırdır. Eskimoların ülkelerinde olup bitenleri öğrenmemiz de her zaman pek kolay olmaz. Eskimolar herşeye rağmen bizim için meçhul bir âlemin insanlarıdır.

Kanada atlı polisinin kayıtları sayesinde Eskimolar ülkesinde yıllarca önce olup bitenleri öğrenebiliyoruz. İşte meselâ küçük eskimo Kudluk'un kahramanca davranışı ve bu sayede annesinin hayatını kurtarışını da gene bu kayıtlar sayesinde öğrenebildik.

Küçük Kudluk'un örnek davranışı polis kayıtlarına geçtiği zaman, bu kahraman çocuk on iki yaşındaydı. Babası ölmüş, annesi de çok sevdiği eşinin yasını ölünceye kadar tutmaya karar vermiş, bir daha evlenmemeye yemin etmişti. Erkeksiz kalan ailenin durumu gerçekten çok güç olmuştu. Kudluk, küçük kardeşiyle annesi aç kalmasın diye çalışıp didiniyor, yaşına ve boyuna bakmadan ava çıkıyordu. Hudson Körfezi kesimindeki Chesterfield bölgesinde av hayvanları ve balık bir hayli boldu. Küçük Kudluk kızağına atladığı gibi soluğu Chesterfield'de alıyor ve çoğu kere de kızağı balık ve av hayvanıyle dolu geri dönüyordu.

Böylece aradan aylar geçti. Hava şartları kötüleşti. Artık ava gitmek, balık tutmak zorlaşmıştı. Kudluk ile annesi etsizlikten ciddi bir şekilde hastalanmıştı. Bu yetmiyormuş gibi

Kudluk kayışı omuzlarına geçirip köpeklerle birlikte annesi ve kardeşinin bindiği kızağı çekmeye başladı...

bir de köpekleri birbirinin arkasından ölmeye başlayınca Kudluk'u bir tasa aldı. Sadece iki köpekle ava gitmek çok zor olacaktı. Ama bu iki köpek de ölürse, o zaman durum büsbütün kötüleşecekti. O zaman annesiyle kardeşinin de açlıktan öleceğini düşünen Kudluk, üzüntüden ne yapacağını şaşırmıştı. İki köpekle bile ağır yükü taşımak zavallı çocuğa zor gelirken tek köpekle ya da hiç köpeksiz ne yapardı?

Derken günün birinde Kudluk, iki geyik vurdu. Bunları kızağa yükledi, ama pek çelimsiz kalan iki köpek, geyikle yüklü kızağı çekemediler. Bunun üzerine Kudluk köpeklerin yanına geçti. Ölen hayvanlardan boş kalan kayışı omuzlarına geçirdi ve köpeklerle beraber kızağı çekmeye koyuldu. Böylece güç halle kulübesine kadar gelebildi. Kulübede durum Kudluk'un bıraktığından daha da kötüydü. Annesi pek fazla hastalanmıştı. Kadıncağız yattığı yerde öyle çelimsiz ve bitkin görünüyordu ki, Kudluk babası gibi onu da kaybetmekten korkmaya başladı. Annesini ne yapıp yapıp 240 kilometre uzaklıktaki Wagner kasabasına götürmesi gerekiyordu. Orada kadıncağızı dok-

tora gösterip iyileşmesini sağlamaya çalışacaktı.

Wagner kasabası, küçük olmakla birlikte iyi bir doktoru ve çeşitli ilâçları bulunan büyücek bir eczanesi vardı. Kudluk, annesinin iyileşmesi için gerekirse onu büyük şehre götürmeyi de göze almıştı. Orada büyük bir hastane ve birçok uzman doktor bulunuyordu.

Kudluk, annesiyle küçük kardeşini güzelce kızağa yerleştirdikten, üzerlerine kalın örtüler örttükten sonra fedakâr dostları köpeklerin yanına gitti, daha önce yaptığı gibi kayışı omuzlarına geçirip onlarla birlikte kızağı çekmeye başladı. Bu, bir ölüm - kalım yolculuğuydu.

Kızak, günlerce ağır ağır yoluna devam etti. Kudluk zaman zaman ümitsizliğe kapılmıyor değildi ama, zavallı çocuk kızakta ölümle pençeleşen annesini ve hiç bir şeyin farkında olmadan şaşkın şaşkın etrafına bakınan kardeşini düşündükçe, son nefesini vermesine mal olsa bile onları kasabaya götürmesinin şart olduğunu daha iyi anlıyordu.

Nihayet Wagner kasabasına varmaları için üç günlük bir yollarının kaldığını gördüler. Kudluk, kasabaya varmış kadar seviniyordu ama, bu defa da başka bir tehlike hasta anayla oğullarını tehdit etmekteydi. Kızakta yiyecek namına bir şey kalmamıştı. Kudluk'un da avlanmaya gidecek ne kuvveti, ne de vakti vardı. Anne ve oğulları üç gün ağızlarına bir lokma koymadan yollarına devam ettiler. Üçüncü günün sonunda Wagner kasabasına girdikleri zaman kimse onların bu macerasına inanmak istemedi. Hasta anayı hemen doktora götürdüler. Açlıktan ölmek üzere olan küçük oğlan ile Kudluk'u ve köpeklerini iyi kalpli bir kasabalı evine aldı. Kudluk'un annesi yavaş yavaş iyileşmeye yüz tuttuğu sırada, Kudluk ile kardeşi de güçlenip kuvvetlenmişler, geçirdikleri acı günleri unutup çocuk olmanın tadını çıkarmaya başlamışlardı. Anneleri tamamen iyileştikten sonra kasabalılar onları bir daha kulübelerine göndermediler. Anneye ve Kudluk'a kasabada iş bulundu. Bu arada Kudluk'un kahramanca davranışı da eskimolar arasına yayıldı ve zamanla efsaneleşti.

BÜYÜK TÜRK SPORCULARI

Tek kollu boksör

Cihat Vurucu

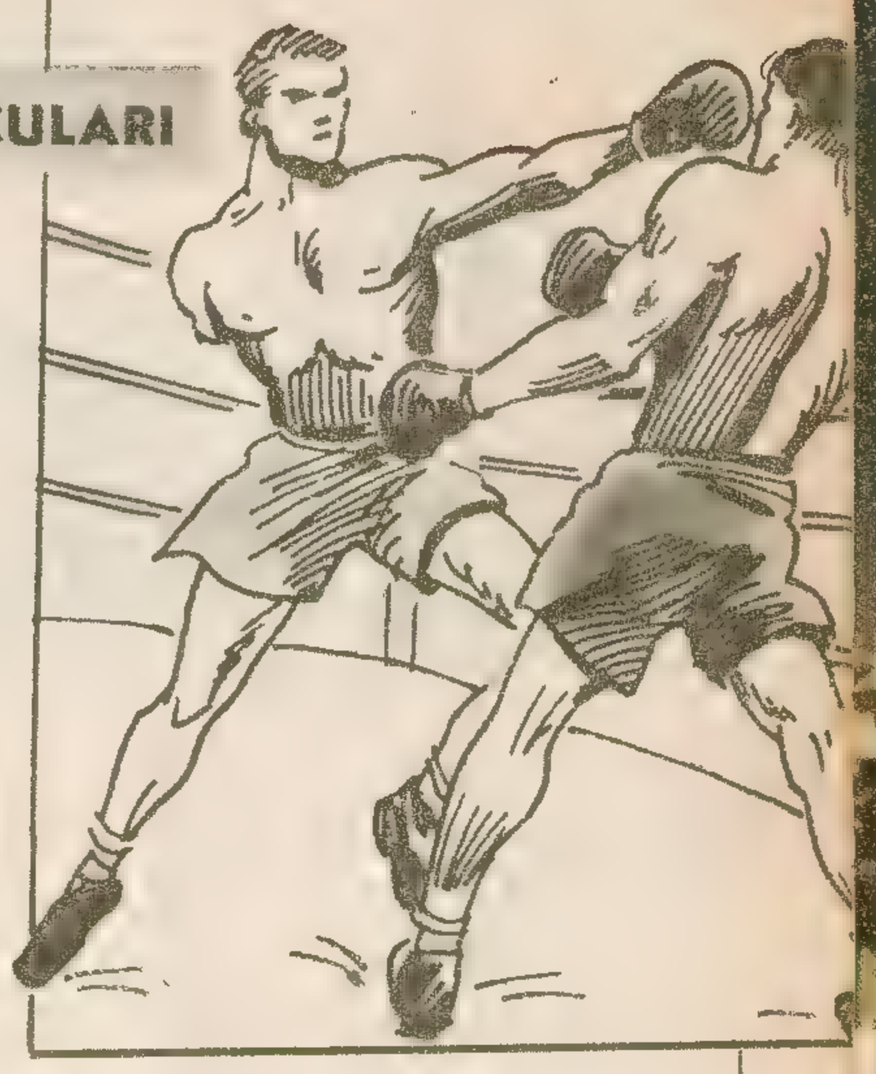

Cihat Vurucu tek koluyla yaptığı maçlardan birinde

Tek koluyla çıktığı ringlerde onun kadar büyük başarı sağlayan bir başka boksör daha gelmemiştir boks dünyasına. Adı Cihat Vurucu'dur onun. Ringlerde tek koluyla yalnız rakiplerini yenmekle kalmamış, kötü talihini de yenmeyi başararak insanlığa örnek olmuştur o.

1920 yılında İstanbul'da dünyaya gelen Cihat Vurucu, boks sporuna küçük bir yaşta merak sarmış ve semtinin kulübü Alemdar'da yetişip parlamıştı. 1936 yılından sonra ringlerimizde bir yıldız olarak parlamaya başlamış, ancak en genç ve en verimli bir çağında, Ankara'dan bir maçtan dönüşte uğradığı feci trafik kazasında bir kolu kopmuştu. Başka bir insan olsa, talihin bu ağır darbesi karşısında dünyaya küserdi muhakkak ki. Fakat Cihat Vurucu, uğradığı bu ağır kazaya ve düştüğü acı duruma rağmen büyük azminden bir şey kaybetmiyerek pek çok sağlam insana dahi örnek olacak bir gayretle «Tek kolum var ya, onunla çok şeyler yapabilirim» demek cesaretini göstermiş ve hastaneden çıktıktan hemen sonra tekrar idmanlarına başlamıştı. Cihat Vurucu, bütün tahminlerin aksine tekrar eski formunu tutmayı başardığı gibi kendisinde yeniden ringlere dönecek azim ve cesareti de bulmuştu. Tek kolla döndüğü ringlerde yeniden bir yıldız olarak parlamayı başarmış ve yaptığı maçlarda birbirini izleyen galibiyetler elde ederek ismini boks tarihine altın harflerle yazdırmıştı.

Cihat Vurucu, tek koluyla boks hayatına devam ederken, boksa karşı hevesli ve kabiliyetli gençleri yetiştirmeyi de ihmal etmemiş ve çatısı altında yetiştiği Alemdar kulübündeki öğretmenliği sırasında Halit Ergönül, Abdi Özkutlu, Recep Özkutlu ve Necip gibi büyük değerleri yetiştirerek onları millî takıma armağan etmişti.

Bugün elli yaşına yaklaşmasına rağmen boks hayatının içinden elini ayağını çekmeyen «Tek Kollu Cihat», yine genç genç değerleri Türk boksuna kazandırmak için gayretle çalışmaktadır. En ufak bir boks faaliyetinin dahi bulunmadığı Bolu bölgesine antrenör olarak gittikten hemen iki yıl sonra yetiştirdiği öğrencilerle bu bölgeyi Türkiye şampiyonalarında dahi söz sahibi olacak bir seviyeye çıkarmış olması da onun hayattaki ayrı bir başarısı olmuştur.

Cihat Vurucu, halen Bolu bölgesinin boks antrenörü olarak çalışmakta ve genç genç değerleri bulup yetiştirmektedir.

1

RÜYALAR ÜLKESİNDE

DOROTHY SEVİMLİ, KÜÇÜK BİR KIZDI. AMERİKA'DA KANSAS'TAKİ BİR ÇİFTLİKTE, AMCASI HENRİ VE YENGESİ EMMA'NIN YANINDA ÇOK MUTLUYDU. KÜÇÜK KÖPEĞİ TOTO'YU DA ÇOK SEVERDİ...

BİR GÜN KIRLARIN İLERİSİNDEN DOĞRU ESRARENGİZ BİR BULUTUN GELDİĞİNİ GÖRDÜ.

EMMA TEYZE... ACAYİP BİR BULUT GELİYOR!

EVVAH! FIRTINA BULUTU!

HEMEN MAHZENE İNİN. BEN DE HAYVANLARI KAPATIP GELEYİM...

DOROTHY VE YENGESİ ÇOK KORKMUŞTU. BÖYLE BİR FIRTINA BULUTU HİÇ GÖRMEMİŞLERDİ.

GEL, KAÇMA TOTO! SÖZ DİNLE!

ÇABUK OLUN, FIRTINA GELECEK!

DAHA ŞİMDİDEN RÜZGÂRIN UĞULTUSU DUYULMAYA BAŞLAMIŞTI.. BİR ŞEYLER OLACAĞI BELLİYDİ!

EVVAH!.. NE OLUYOR?

EV KÖKÜNDEN SARSILDI AÇIK PENCEREDEN GİREN TOZ HER TARAFI KAPLADI...

HORTUM ŞEKLİNDEKİ RÜZGÂR DOROTHY'NİN EVİNİ HAVALARA KALDIRMIŞTI!

BURAYA GEL TOTO!

ZAVALLI TOTO TAM MAHZEN KAPAĞINDAN DÜŞECEKKEN DOROTHY YETİŞTİ!

EĞER YAKALAMASAYDIM BİR DAHA SENİNLE OLAMIYACAKTIK TOTO...

DOROTHY MAHZEN KAPAĞINI KAPADI ETRAF İYİCE KARARMIŞTI.

HADİ UYUYALIM TOTO.. AKŞAM BU GÜN NEDENSE ERKEN OLDU...

AMA EV GÖKLERDE DÖNE DÖNE YOL ALMASINA DEVAM EDİYORDU..

İKİSİ KOYUN KOYUNA UYURKEN SAATLER GEÇTİ. EV BİR YERE KONMUŞ GİBİ SALLANIP, DURDU.

NE OLDU? NEDEN ARTIK SALLANMIYORUZ? HEM BU ACAYİP SESSİZLİK DE NE?

YATAKTAN İNEN KÜÇÜK KIZ KAPIYA DOĞRU YÜRÜDÜ.

AAA.. BURASI BİZİM ÇİFTLİK DEĞİL! PEKİ BURASI NERESİ VA?

DOROTHY ÇOK ŞAŞIRMIŞTI, ETRAF RENGÂRENK ÇİÇEKLER İÇİNDE İDİ.

O SIRADA BİRDEN BİR PERİ KIZI BELİRDİ, YANINDA DA CÜCELER VARDI.

ÜLKEMİZE HOŞ GELDİN KÜÇÜK KIZ! BURASI SİHİRLİ OZ ÜLKESİDİR.

BEN DE KUZEY PERİSİ. SEN KİMSİN?

BEN Mİ? ADIM, DOROTHY!

PERİ KIZI ÜLKEDEKİ İKİ CADIDAN BİRİNİ ORTADAN KALDIRDIĞI İÇİN DOROTHY'E TEŞEKKÜR ETTİ.

EVET AMA, BEN BİR ŞEY YAPMADIM Kİ..

PERİ KIZI DOROTHY'Yİ ARKA TARAFA GÖTÜRDÜ. EVİN ALTINDAN ÇIKAN İKİ AYAĞI GÖSTERDİ.

BUNLAR DOĞU CADISININ AYAKLARI..SENİN EVİNİN ALTINDA KALMIŞ...

OLANLARDAN BİR ŞEY ANLAMAYAN DOROTHY ŞAŞKIN ŞAŞKIN BAKIYORDU..

CADININ YOK OLMASINA ÇOK SEVİNDİK. BUNA KARŞILIK NE İSTERSİN?

BUNU DUYUNCA DOROTH ÇOK SEVİNDİ, HEYECANLA CEVAP VERDİ.

AMCAM'LA YENGEMİN YANINA DÖNMEK İSTİYORUM!

PERİ KIZI İSTEĞİNİ YERİNE GETİREMİYECEĞİNİ SÖYLEDİ VE BİR ÖĞÜT VERDİ.

CADININ PABUÇLARINI GİY VE ZÜMRÜT ŞEHİRİNDE OZ SİHİRBAZINA GİT.

BÖYLE DİYEREK ELİYLE İLERİDEKİ ALTIN DÖŞELİ YOLU GÖSTERDİ.

O SANA YARDIM EDECEKTİR.

DOROTHY'NİN ALNINDAN ÖPTÜKTEN SONRA YAVAŞ YAVAŞ UZAKLAŞMAĞA BAŞLADI..

BU ÖPÜCÜĞÜM SENİ KÖTÜLÜKLERE KARŞI KORUYACAKTIR GÜZEL KIZ GÜLEGÜLE.

VE BİRDEN KAYBOLDU. DOROTHY VE TOTO YALNIZ KALMIŞLARDI.

CADININ PABUÇLARINI GİYEYİM BARİ.. NE DE KOCAMAN!

ARKASI VAR

KÜÇÜK KIZ ÇOK HEYECANLANMIŞTI. NEREDE İSE KALBİ DURACAKTI.

HAYVANLAR ARASINDA

AVCI BAYTEKİN ANLATIYOR...

BIZ UÇAN YARATIKLARIN YALNIZ KUŞLAR OLDUĞUNU SANIRIZ. AMA KANATLARI OLMADIĞI HALDE UÇABİLEN, BAŞKA YARATIKLAR DA VARDIR.

«Uçar-sincap» adı verilen bir cins sincap, kanatları olmamasına rağmen, yüksek bir daldan, çok daha aşağıdakilere, tıpkı bir plânör gibi kayarak inebilir. 15 - 20 santim boyundaki bu sincap çeşidi, kendini boşluğa bırakmadan önce kollarını, bacaklarını açarak vücudunun iki yanındaki deri parçasını gerer,

«Uçar-ejder» denilen bir kertenkele çeşidi de vücudunun ön bölümünde kanat biçimindeki deriyi gererek yere düşmeden ağaçların dalları arasında uçar gibi dolaşabilir. Daha çok ağaç dalları arasında gezen, yere hemen hemen hiç inmeyen bu uçar - ejderler, sıcak ülke ormanlarında yaşar.

SELECCIONES ILUSTRADAS - Derechos Reservados - ESPAÑA

Pek çok kimse yarasaları kuş cinsinden bir hayvan sanır. Ama aslında yarasalar tıpkı kuşlar gibi uçmalarına rağmen kuş değildir, memeli hayvanlardandır. Uçmalarını sağlayan kanatları gerçekte ön ve arka ayaklarının arasında gerili bulunan deri parçasıdır.

Malakka yarımadası ile Hindistan'ın doğusundaki balta girmemiş ormanlarda «uçar-yılan» denilen bir cins yılan yaşar. Bu yılan ağaçların sık yaprakları arasında gizlenerek avını bekler. Kendinden daha aşağıdaki dallarda bir kuş, sincap veya benzeri bir hayvan görünce, vücudunu yassıltır, sonra da kendini avının üzerine düşecek şekilde bırakıverir.

F. GUINOVART 60 - S. T. 60-23

Denizi ve Denizciliği Sevenlerin Romanı

YELKENLER FORA!

29

ÇOK ENDİŞELİYDİK. DOSTLARIMIZ ŞİNGER'LAR, CHEBOYGAN'A DOĞRU YOLA ÇIKMIŞLARDI, AMA YEDEK BENZİN DEPOLARININ MAZOTLA DOLU OLDUĞUNU BİLMİYORLARDI; HEM TELSİZLERİ DE BOZUKTU ÜSTELİK.

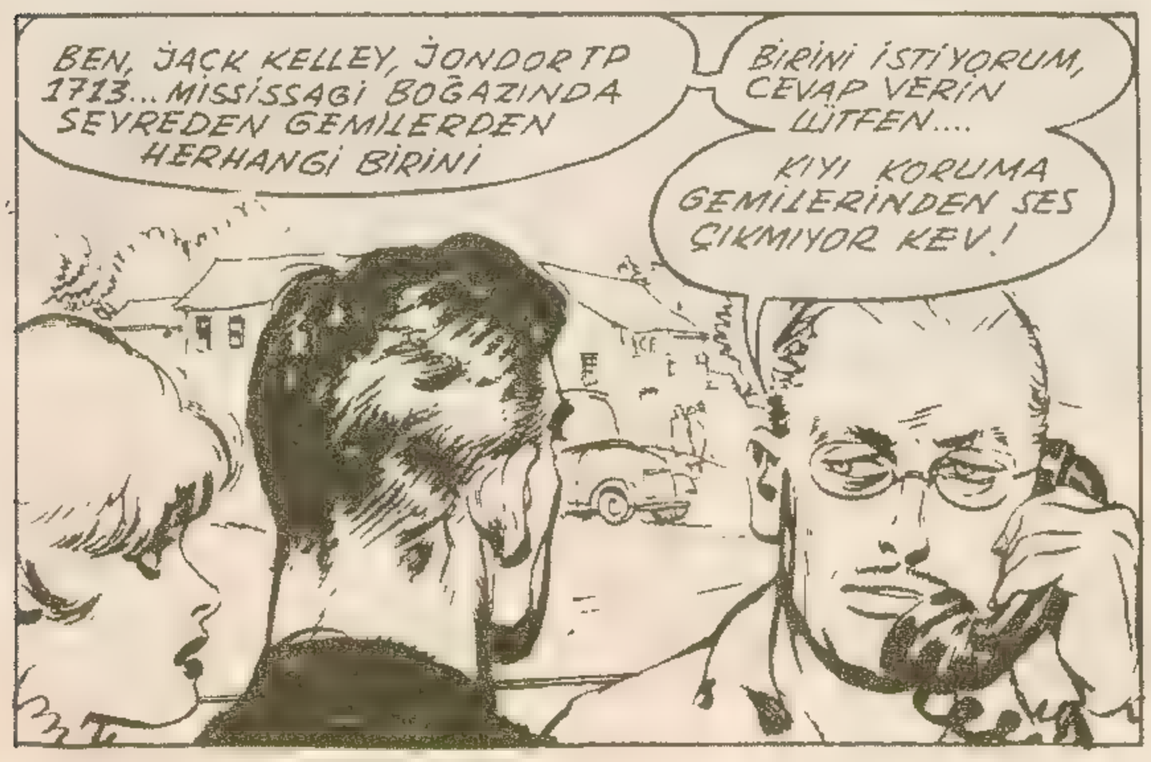

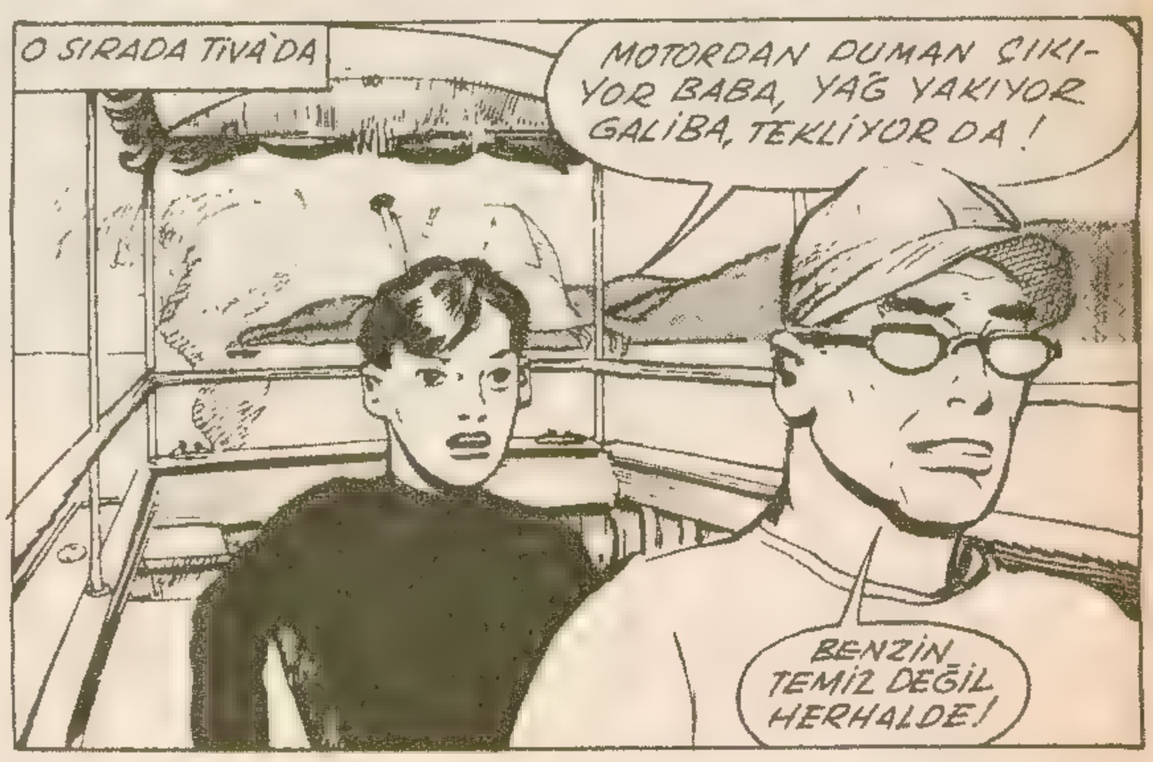

ARKASI VAR

BÜYÜK GÖLLER YÖRESİNDE YOLUNU ŞAŞIRAN TEKNELERİ ARAMAK İÇİN CLEVELAND KIYI KURTARMA MERKEZİ ŞU YÖNTEME BAŞ VURMUŞTUR:

DİYELİM Kİ, KÜÇÜK BİR TEKNENİN IŞIKLA İŞARET VERDİĞİ GÖRÜLDÜ, VE DURUM ST. IGNACE'YE BİLDİRİLDİ. TEKNENİN AYRINTILI BİR TANIMLAMASI, DURUMU, NEREYE GİTTİĞİ VS. HER ÜÇ SAATTE BİR TELSİZ YAYINIYLA ÇEVREDEKİ BÜTÜN TEKNELERE BİLDİRİLİR.

6-8

KIYI KURTARMA ÖRGÜTÜ BOĞAZDA BİR LİMAN KONTROL MERKEZİ KURULMUŞTUR.

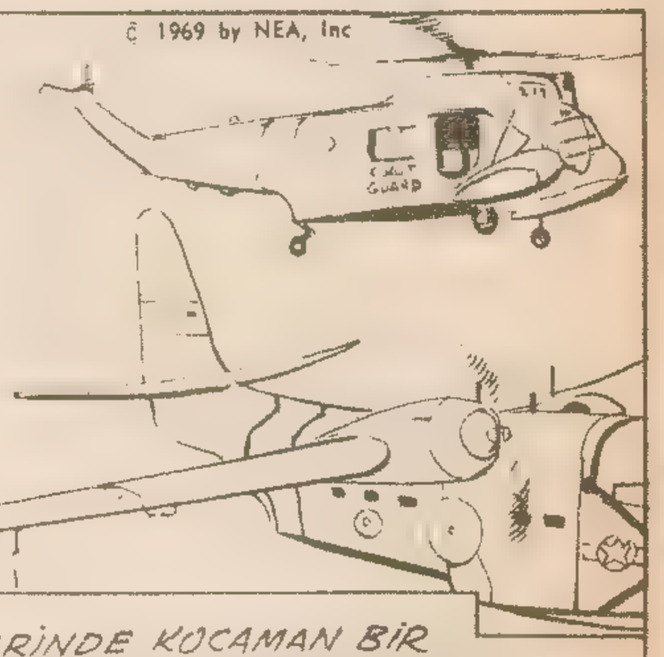

BU ÖRGÜTÜN EMRİNDE KOCAMAN BİR UÇAKLA, BİR HH52A HELİKOPTER VARDIR, BUNLAR DERHAL KAYIP TEKNEYİ ARAMAYA KOYULURLAR.

TARİHİN MEŞHUR OLAYLARI

AVRUPA'LILAR ÜZERİNDE BÜYÜK ETKİSİ OLAN

Haçlı Seferleri

200 yıla yakın bir zaman içinde Doğu'ya sekiz sefer düzenlendi.

Pierre l'Ermite adında bir papaz kasaba kasaba, köy köy dolaşıyor, «Ey ahali, ne kadar fakir olduğumuzu biliyorsunuz» diyordu. «Hepimiz hayatımızdan bıktık.. Böylece, hiç bir şey yapmadan otururşak bu fakirlikten kurtulamayız..»

Papazın söylediklerine göre doğu ülkeleri zenginlikten dolup taşıyordu. Oradakiler Binbir Gece Masalları'ndaki gibi yaşıyorlardı. Altın onlardaydı, para onlardaydı, herşey onlardaydı..

Gerçekten de Avrupa ülkeleri Ortaçağ boyunca çok fakirlemişti. Halk derebeylerin zulmü altında inliyordu. Bilimde olduğu gibi sanat alanında da bir duraklama, hattâ bir gerileme başlamıştı.

Doğu ülkelerinde ise bilim de, sanat da çok ilerlemişti. Bu arada Türkler de Orta Asya'dan Yakın Doğuya doğru ilerlemeye başlamıştı. 1071'de Doğu Anadolu'da Bizans ordusunu yok etmekle kalmamış, 20 yıl içinde bütün Anadolu'yu baştanbaşa geçip Üsküdar önlerine gelmişlerdi.

İşte bu durum da Avrupa'lıları fazlasıyla korkutuyordu. Türkler bu hızla Rumeli'ye geçerlerse, sonlarının iyi olmayacağını anlamışlardı.

Böylece Avrupa ülkeleri büyük bir heyecan ve endişe içinde biraraya geldiler. Sayısı bir milyona varan bir kalabalık tarihte eşi görülmemiş bir din savaşına hazırlanmaya başladı. Aralarında Türkler'i ve müslümanları geri çevirmek için eline silâh alanları olduğu gibi, gittiği ülkede servet sahibi olup, yurduna zengin dönmek isteyen maceracılar, çapulcular da vardı.

Bunlar zırhlar kuşanıyorlar, tanınmak için de göğüslerine ve sırtlarına haç işaretleri yapıyorlardı. İçlerinde düzenli atlı birlikler olduğu gibi, tek başına yaya yola çıkmış olanları da sayılamayacak kadar çoktu. Kısacası böylesine kalabalık bu insan kitlesi, bugünkü anlamda bir askerî kuvvet olmaktan çok uzaktı. Bu seferlerin ilki 1096, sonuncusu 1270 yılında yapıldı.

Sefer başlangıçta amacına erişecek gibi görünüyordu. Geçtikleri yerleri yağma edenler, yerli halka zulüm edenler pek çoktu. Bu muazzam kuvvet Anadolu'ya geçtiyse de Selçuklu Türkleri tarafından pek çabuk yok edildi! Çoğu kılıçtan geçirildi, bir kısmı yollarda açlıktan, susuzluktan perişan oldu, pek azı memleketine dönebildi.

Haçlılar arasında kıtlık ve açlık dayanılamayacak hale gelmişti. Ot,

ağaç kabuğu, ağaç kökü, at, köpek hattâ fare bulabilenler hiç tereddüt etmeden bunları yiyor, açlığını bastırmaya çalışıyordu. Bu arada atlarının koşum takımlarını kemirenler de vardı. Ama en sonunda bütün insanlığını kaybeden Haçlılar, tek çare olarak ölü insanları yemeye başladılar!

Doğuya karşı kazanılabilecek kesin zaferin ancak muntazam ve disiplinli bir orduyla elde edilebileceği öğrenilmişti. Avrupa'lılar yedi kere daha toplanıp Doğu'ya karşı sefere çıktılar. Böylece tarihte 8 Haçlı seferi yapılmış oldu ve ilk seferle son sefer arasında 200 yıla yakın bir zaman geçti.

Bunlardan 1'inci ve 4'üncü seferlere krallar katılmadı ama, diğerlerini krallar yönetti. Haçlı Seferleri'nin en önemlileri 1096 - 1099 yılları arasında yapılan 1'inci ile 1189 - 1192 yılları arasında yapılan 3'üncü Haçlı Seferi'dir. Birincisinde Kudüs'ü alan Haçlılar, burada bir Lâtin Krallığı kurdular. Üçüncüsünde ise Kudüs'ü geri alan Selâhaddin-i Eyyubî, Haçlı Ordusu'nu mağlûp etti.

Bu seferler sırasında pek çok insan öldü, pek çok şehir yağma edildi, pek çok sanat eseri yok oldu Ne var ki bütün bunlara rağmen Haçlı Savaşları'nın Avrupa'lıların üzerinde büyük etkisi oldu. Avrupa'lılar doğu ülkelerinde her gittikleri yerden bir çok şeyler öğrenerek döndüler. Kâğıt, barut, pusula, bazı denizcilik âletleri ve daha pek çok şeyi Araplar'dan öğrenen Avrupa'lılar, bunları kendi ülkelerine de götürüp kullanmaya başladılar.

Kâğıdın icadı basım işlerinin gelişmesine, basım makinelerinin icadına yol açtı. Barut yapımının öğrenilmesi, topların kullanılması ve savaş tekniğinin değişmesiyle sonuçlandı. Ordularda toplar kullanılmaya, şehirler kolayca fethedilmeye başlandı. Bunun sonucu Avrupa'da derebeylerin eski kuvveti kalmadı. Pusulanın kullanılmasıyla da büyük deniz seferlerine çıkılması kolaylaştı. Büyük denizciler yetişti, başta Amerika olmak üzere yeni yeni ülkeler keşfedildi.

Böyle olunca da Haçlı Seferleri dünya tarihinde önemli bir yer aldı. Haçlılar bütün bu uğraşmalarına rağmen Türkler'in Avrupa içlerine kadar ilerlemelerine engel olamadılar.

DÜNYA

HARİKALARI

DÜNYANIN EN YÜKSEK BİNASI

Amerika'daki bu gökdelen tam 102 katlı

Empire State Building'in gece görünüşü.

Şüphesiz dikkatinizi çekmiştir. Binalar artık eskiden olduğu gibi tek, iki, üç veya dört katlı olarak yapılmıyor. Büyük şehirlerde yapılan binalar, genellikle göğe doğru tırmanıyor.

Biz, göğe doğru tırmanan bu binalara «gökdelen» adını veriyoruz.

Yeryüzünde ilk gökdelen bundan çok yıllar önce Amerika Birleşik Devletleri sınırları içinde yapılmıştır. 1884 yılında Şikago şehrinde inşa edilen bu bina, birçok Amerika'lı mimarlara ilham vermiş ve kısa zamanda Amerika Birleşik Devletleri'nin kayalık arazileri üzerine binlerce «gökdelen» dikilmiştir.

Bugün yeryüzünün en ünlü gökdeleni, yani en yüksek binası, New York şehrindedir. «Empire State Building» adını taşıyan bu bina, tam 102 katlıdır. 25.000 kişiyi rahatlıkla içine alabilecek genişliktedir. 74 asansörü vardır. Hergün binaya girip çıkan binlerce insan, bu asansörlerin aracılığı ile istedikleri kata çıkar veya bulundukları kattan aşağıya inerler.

Empire State Building'in yüksekliği Eyfel kulesinden hayli fazladır, tam 448 metredir. Bir insanın yerden, binanın tepesini görmesi için mutlaka yere yatması lâzımdır. Asansöre binmeden üst kata çıkmak isterseniz, yandınız! Günün büyük bir kısmını merdivenlerde geçirirsiniz!

1931 yılında yapılan binanın içinde sayısız lokanta, gazino ve çay salonları vardır. Yapıldığı tarihten bugüne Amerika'ya, New York'a giden turistler, ilk iş olarak bu dev gökdeleni gezerler, binanın üst katlarındaki irili ufaklı rasathanelerden gökyüzünü, yıldızları, ayı seyrederler, New York şehrine tepeden bakarlar.

Göğe yükselen binalar için en büyük tehlike, şüphesiz geceleyin bir yerden bir yere giden uçakların binaya çarpmasıdır. Bundan yıllar önce, 1945'de yeryüzünün en yüksek gökdeleni böyle bir kaza geçirmiştir. Geceleyin bir bombardıman uçağı binanın üst katına çarpmış, bu kazada 13 kişi ölmüş, 25 kişi de ağır yaralanmıştır. Binanın güvenliğini koruyanlar, bu kazadan ders alarak binanın tepesine gayet kuvvetli projektörler koymuşlar, böylece uçakların gökdelene çarpmasını önlemişlerdir.

Özel polis teşkilâtı, elektrik, telefon şebekesi, en üst katındaki dev televizyon, radyo antenleriyle Empire State Building işte böylesine başları döndüren bir binadır.

SARIKAYA'daki DEFİNE

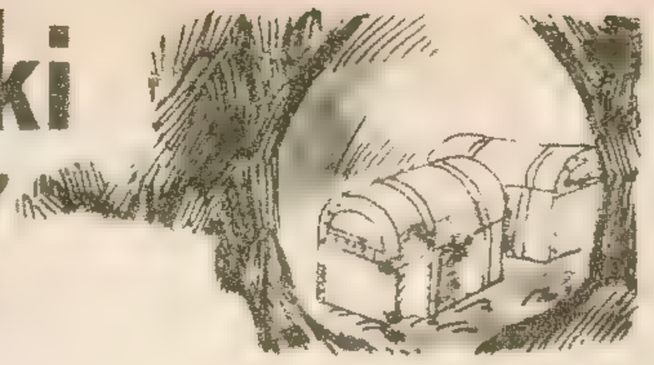

rkçesi:
LI CAN

Talihsiz adam kendini kovalayanın elinden kaçacağım derken birden anayola fırlamış ve gelen arabanın altında kalmıştı...

ÖZET

Ahmet'le Mehmet, Ayvalık'ta amcalarının yanında tatillerini geçirmektedirler. Kendilerine önemli bir şey söylemek için randevu veren adamlı köşkün bahçesinde buluşacakları sırada doktor otomobille gelir. Doktoru gören adam kaçar.

«Deniz Kuşu» adlı motorun kıç tarafında, Rıza Reis'in yanında oturan Ahmet, doğruyu söylemeyi tercih etti: «Bana öyle geldi» dedi. «Fakat yanılmış da olabilirim. Hayal gücüm beni aldatmış olabilir...»

Mehmet, ağabeyinin bu sözünü işitince, hayretler içinde kaldı. Ahmet iyice huy değiştirmeye başlamıştı demek!

Rıza Gözüpek, bir insan azmanıydı. Yakasını hiç iliklemediği gömleğinin altından bile, kaslarının ne kadar güçlü olduğu görülüyordu. Yanık teni, açık kumral saçları vardı. Yüzündeki mert anlam, karşısındakine hemen güven veriyordu.

Ahmet, Rıza'ya bütün olup bitenleri, ayrıntılarına kadar anlatmıştı. Şimdi o da bu işle çocuklar kadar olayla ilgileniyordu.

Adamın otomobilin altında kalıp öldüğü gecenin ertesi sabahı, evvelden kararlaştırıldığı gibi, amcalarından izin alıp üçü birden Sarıkaya adasına gitmek için motorla yola çıkmışlardı.

Hava güzeldi. Rıza'nın motoru «Deniz Kuşu» da gerçekten iyi bir tekneydi. Güçlü Diesel motoru sayesinde oldukça yollu sayılabilirdi.

Ahmet'in anlattığına göre, Doktor Bülent Çadırcı, olayın ertesi günü kulübe giderek, herkesin içinde çocukların yardımları için Selâmi beye teşekkür etmişti. Ahmet: «Tabiî numara yaptı» diye anlatmaya devam etti. «Çünkü biz onlara yardım filân etmedik. Aksine, ben istemeyerek kendisini yere yuvarladım. Polise verilen ifadeye göre, galiba adamın adı Selim'miş. Sözde doktorun yanındaki şoför kılıklı adamın kardeşiymiş. Yaşar adlı bu adamın ricası üzerine, doktor bey kendisini kliniğe parasız olarak yatırmış. Fakat Selim kaçmış. Ama ben bu masala bir türlü inanamıyorum. Bence doktorun bütün niyeti, adamın kumsalda bize birşey söyleyip söylemediğini öğrenmekti. Ben ona ilk karşılaşmamızda,

— 3 —

Doktor telâşla doğrulup kalktı. Üstünü silkelerken, Ahmet de toparlandı, dikildi. Aynı anda bir başka otomobil, biraz ilerde durdu ve ellerinde fenerlerle birkaç kişi aşağı atladı. Mehmet bu gelenlerin polis olduklarını gördü.

İçlerinden biri:

— «Ne oluyor burada?» diye sesrendi. «Ooo, siz miydiniz doktor bey? Nasıl, yakalayabildiniz mi?»

Doktor: «Siz misiniz komser bey?» diye cevap verdi. «Yakalıyorduk, ama yine kaçtı. Fakat adamım peşinde. Bu çocuklara gelince... Ooo, sen miydin Mehmet? Bu da ağabeyin galiba. Yazık, önümü kesmemiş olsaydınız...»

Ahmet bir şey demedi. Diğer iki polis memuru, adamın peşinden koşarak uzaklaşmışlardı. Geride kalan üçüncüsünün, Komser Avni Pınar olduğunu Ahmet hemen tanıdı.

Polisin, kaçak deli olayını bildiği ve doktorun polisten yardım istediği açıkça belliydi. Komser, çocuklara döndü:

— «Siz hemen evinize dönün bakayım» dedi.

Sonra doktora: «Adam civar köşklerin bahçelerine girip saklanırsa bulamayız. Önünü kesmeli» diyerek uzaklaştı.

O sırada doktorun geldiği otomobil birden harekete geçti. Hızla önlerinden geçerek köşeyi döndü, dönmesiyle de âni bir fren sesi, müthiş bir feryat ve tekerlek gıcırtıları işitildi.

Komser: «Çabuk benimle gelin!» diyerek o yöne doğru koştu. Peşinden de doktorla «Eve dönün» ihtarına aldırmayan Ahmet ve Mehmet yürüdüler.

Seslerin geldiği tarafa vardıkları zaman, doktorun otomobilinin yol kenarında durduğunu gördüler. Doktorun Yaşar dediği şoför arabadan inmiş, arabanın altında kalan bir adamı çekip çıkarmaya çalışıyordu. Başka bir adam da ona yardım ediyordu. Anlaşılan bu demin doktor Çadırcı ile otomobilden inen adamdı.

Biraz sonra polisler de vak'a yerine geldiler. Ahmet'le Mehmet dikkatle bakınca arabanın altından çıkan adamı tanıdılar. Bu kendileriyle görüşmek isteyen zavallı idi.

Yaşar: «Arabayı durdurmaya fırsat bulamadım» diye anlattı. «Arkadaşın önünde kaçıyordu. Birden kendini, arabanın önünden, yolun öbür tarafına atmak istedi. Frene bastımsa da geç kaldım. Bir anda arabanın altına giriverdi.»

Komser Avni, devrilen arabanın altında hareketsiz yatan adamın üzerine eğildi. Biraz sonra doğrulup kalktı ve şoföre:

— «Anlaşılıyor, kabahat sizin değil» dedi. Sonra doktora dönüp ekledi: «Doktor bey, hastanız ölmüş.»

Doktor da adamın başucuna diz çöktü. Cesedi muayene ettikten sonra doğruldu. Sakin bir sesle: «Doğru, ölmüş» dedi. «Yazık oldu.»

Herkesin varlıklarını unuttuğu Ahmet'le Mehmet, yolun kenarında duruyorlardı. İkisi de dehşetle ölen adamın yeşilimtrak yüzüne baktılar. Talihsiz adam, kendini kovalayanın elinden kaçacağım derken, birden anayola fırlamış ve gelen arabanın altında kalmış olmalıydı.

SARIKAYA ADASI'NDA

— Peki, doktor Bülent'in o adamdan çekindiğini, sırf bu yüzden onu yakalamak için kovaladığından emin misiniz?»

adam bana saati sordu demiştim. Ama inandı mı, bilmem...»

Rıza hiç konuşmadan mavi enginleri süzdü. Sonra:

— «Yani sence adam deli değil ve Sarıkaya adası hakkında birşeyler biliyordu, öyle mi?» dedi. «Galiba bu bildiğini de size söylemek istiyordu, ama doktor Bülent buna engel oldu... Tamam mı?»

Ahmet, evet anlamına başını sallayınca, Rıza yine sordu:

— «Peki, Sarıkaya'nın önemi neymiş?»

Söz sırası Mehmet'e gelmişti. Olayı gözleriyle gördüğü halde, o hâlâ adamın gerçekten deli olduğuna inanıyordu.

— «Sözde bizim ailenin atası Yıldırım Reis'in definesi bu adada saklıymış... Ağabeyim kafasına bunu takmış» dedi.

Rıza Reis, bu sözleri duyunca, düşecek gibi oldu. Sıkı sıkıya tuttuğu dümeni az kaldı elinden kaçıracaktı.

— «Yıldırım Reis'in definesi mi? Vay canına, ben de işitmiştim bunu!» dedi.

Bu sefer hayretle Rıza'ya bakmak sırası Mehmet'e gelmişti. Dev deniz kurdunun Yıldırım Reis adını duyunca etkilendiği açıkça belli olmuştu. Dayanamadı, sordu:

— «Ne o, ne geçti kafandan Rıza Reis?..»

— «Ha? Yoo, hiç canım... Neyse, bunu sonra görüşürüz.» Bir süre sustu. Sonra birden karar vermiş gibi anlatmaya başladı: «Şu Doktor Bülent Çadırcı var ya çocuklar...» dedi. «Ben onu birkaç defa Sarıkaya'ya giderken gördüm. O zaman bizimkilere antika meraklısı olduğunu söylemişti. Amcanız da Sarıkaya'ya kadar uzanıp, kalede araştırma yapması için izin vermişti kendisine. Gerçekten o kale kalıntısı ilginç yerdir. Müze gibi düzenli değildir tabiî, ama görülmeye değer köşeleri vardır.»

Mehmet şaşkın şaşkın Rıza Reis'i süzdü. Genç adamın orta okulu bitirdiğini, tarihe meraklı olduğunu, eski tarihî eserleri okuyabilmek için eski Türkçeyi bile öğrendiğini bilirdi, ama onun bu Sarıkaya efsanesiyle bu kadar yakından ilgileneceğini ummamıştı.

İki saat sonra Sarıkaya adasına yanaşmışlardı. Ada anlatıldığı gibi hakikaten sarp ve kayalıktı. Ancak doğu ve batı kıyılarında karaya çıkmaya elverişli birer küçük koy vardı. Bunlara Batı Koyu ve Doğu Koyu deniyordu. Büyük dedeleri Yıldırım Reis'in içinde ömrünü tamamladığı kale kalıntıları, Doğu Koyu'nun kuzeyinde, sarp kayaların başlangıcındaydı. Adada yıllardır hiç insan yaşamıyordu. Kuzeye doğru dikleşen kayalıklar ise, martıların yuvası olmuştu.

Beraberce adaya çıktılar. Duvarlarında yabani otların bittiği küçük kale kalıntısını gezerken gayriihtiyari üçü de konuşmuyorlardı. Üçünün de Yıldırım Reis'i, onun bu kalede geçen son günlerini düşündükleri belliydi.

Öğleden sonra Ayvalık'a dönerken üçü de düşünceliydi. Rıza Reis motoru iskeleye bağladıktan sonra: «Çocuklar» dedi. «Gidip amcanızı görelim. Onunla bu işi açıkça görüşmemiz lâzım.»

Selâmi bey onları karşısında görünce:

— «Nedir bu arpacı kumrusu gibi haliniz?» dedi. «Anladım, Rıza size mutlaka Yıldırım Reis'in definesinden bahsetti.»

Rıza: «Hayır efendim» dedi. «Onlara hiç bir şeyden bahsetmedim. Ama artık bahsetmek lâzım. Ben bir şeyden şüpheleniyorum.» Etrafına baktı. Kapının açık olduğunu görünce gidip kapattı.

— «Biliyorsunuz ki ben cehaletime rağmen tarihle çok ilgiliyimdir. Bu yüzden başkaları sinemadan sinemaya gider, resimli romanlar okurken, ben hep tarih eserleri okurum. Siz de bu tarafımı bildiğiniz için arada sırada kitaplığınızdaki kitaplarınızdan faydalanmama izin vermiştiniz...»

Selâmi bey gülümsedi: «Evet, bu halin hakikaten hoşuma gidiyordu. «Hem ne yalan söyliyeyim Rıza, sen tarih konusunda, değme tarihçiler kadar bilgilisindir de...»

Rıza Reis utancından kıpkırmızı kesilmişti. «Estağfurullah...» diyecek oldu.

— «Yok yok, öyledir. Şimdi bunları bırak da konuya gel bakalım.»

(Arkası var)

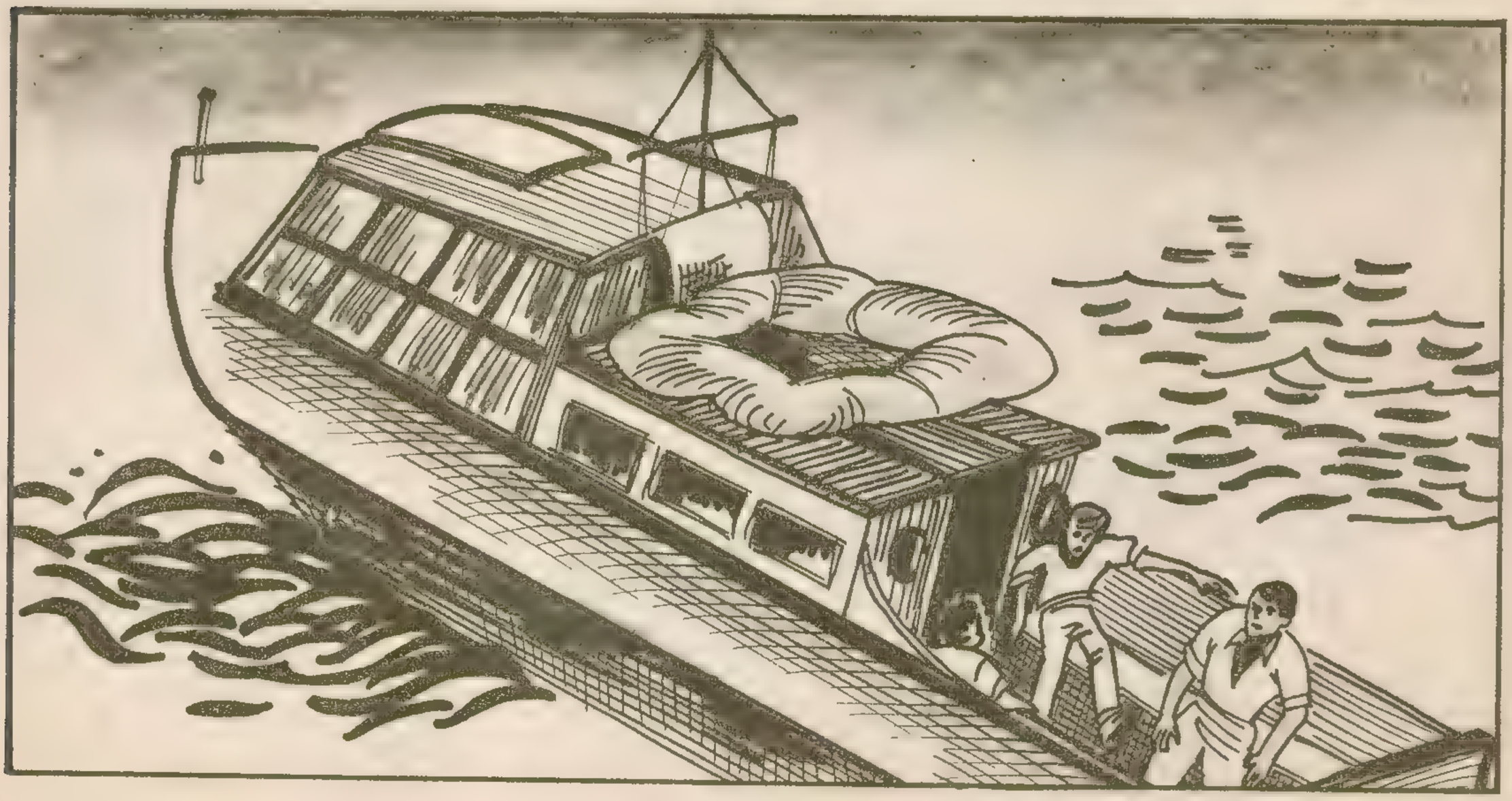

Minifare ile

3) KORUCU ORMAN FARESİNİ HIRSIZLIK SUÇUNDAN DOLAYI ONBEŞ GUN TAŞ KIRMA

ONBEŞ GÜN SONRA

HAPISANE

BU SANA DERS OLSUN, ARKADAŞ. BİR DAHA DOĞRU YOLDAN ŞAŞMA

HİÇ MERAK ETME! DOSDOĞRU BİR YOL TUTTURUP GİDECEĞİM.

SAĞA-SOLA HİÇ ŞAPMADAN YÜRÜYECEĞİM..

HAH, HAH, HA... "DOĞRU YOL" İLE NE DEMEK İSTEDİĞİMİ ANLAMADI..

HAH. HAH. HA!

SEN GÜL HELE! BAK BEN SANA NE YAPACAĞIM...

ŞİMDİ ÖYLE BİR KILIĞA GİRECEĞİM Kİ BENİ HİÇ KİMSE TANIYAMIYACAK..

TAMAM..

VİTAMİN HAPLARI

BENİ BU KILIKTA GÖRENLER ZENGİN BİRİ SANACAK.. ONLARI ÖYLE BİR ALDATACAĞIM Kİ..

VİTAMİN HAPLARI

BU BEY KİM BABA?

HİÇ.. HOKKABAZIN BİRİ...

VİTAMİN HAPLARI

VİTAMİN HAPLARI

O ŞAPKAYLA GÜLÜNÇ OLDUM. BU İNGİLİZ KASKETİ DAHA ÇOK YAKIŞTI BANA...

MİNİFARE

ÖDEV DERSİ

Orman Faresi

CEZASINA MAHKÛM ETMİŞTİ...

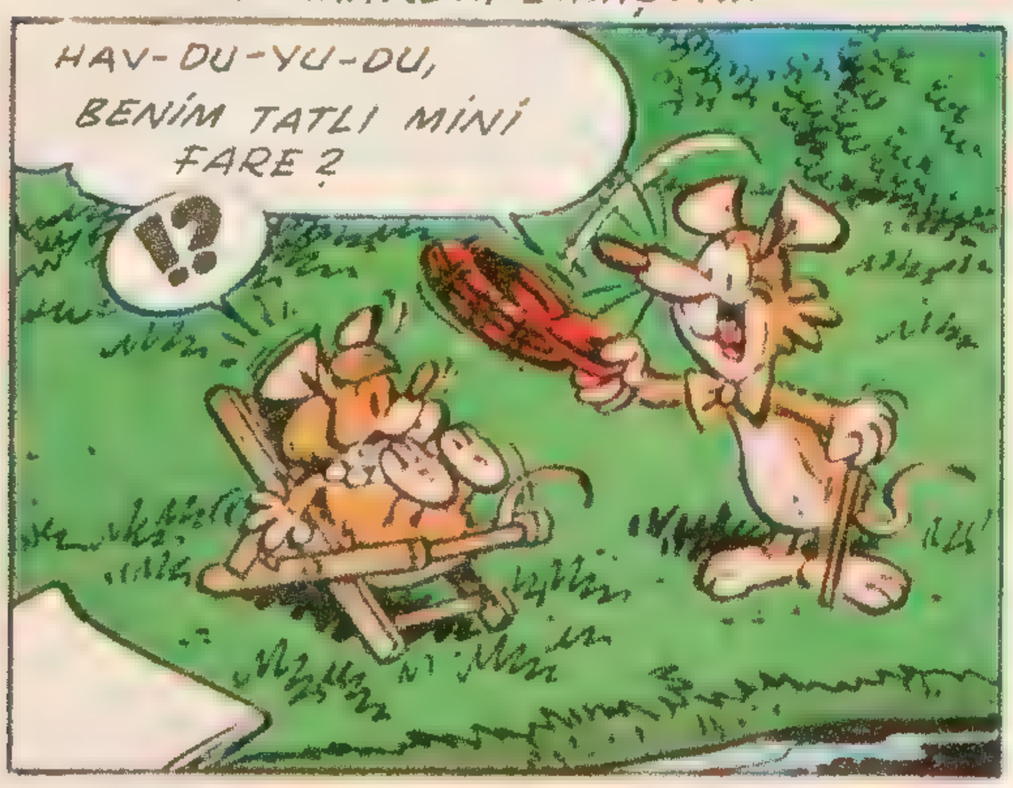

DIKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

KARDEŞLERİN KÖŞESİ

KIŞ BABA

Şu zavallı kuşlara
Kim yem verir bu ara
Saçaktaki buzlara
Gözüm dalar, titrerim.
Kış baba, kış baba
Bembeyaz bir aba
Karla kapanmış yollar,
Zehir gibi bir rüzgâr,
Uçuşurken kargalar
Gözüm dalar, titrerim.
Kış baba, kış baba
Bembeyaz bir aba.

MİNE KANLICA — ANKARA

ŞİLE

Uludur ağaçları,
Diktir yamaçları
Sanki bir cennettir,
Şu güzel Şile.

Otelleri plâjları
Turistlerin yatağıdır,
Sanki bir cennettir,
Şu güzel Şile.

SALİM KÖK — İSTANBUL

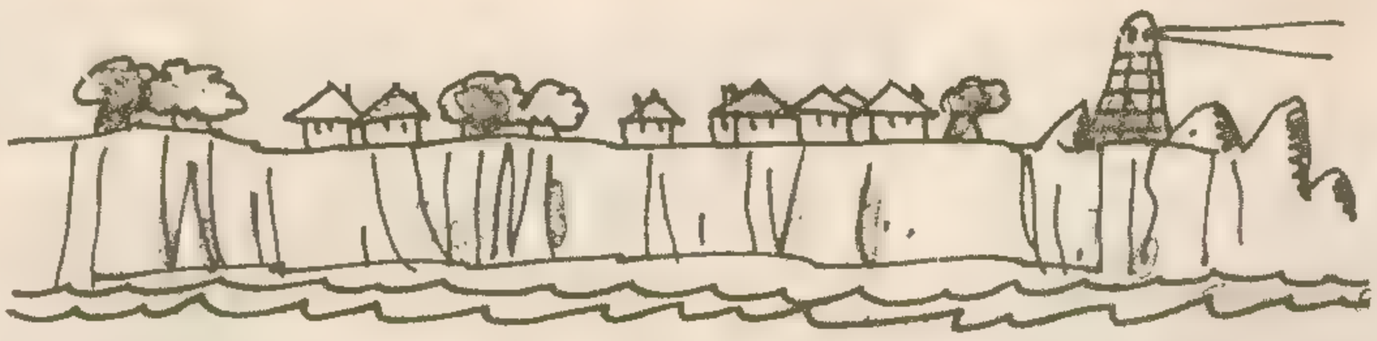

TABİAT

Kışın kar, yazın yeşillik derim.
Kısacası tabiatı çok severim.
Tabiat yaratılmış,
İnsanlara bağışlanmış.
Tabiatta dolu canlılar,
Bitkiler, böcekler, hayvanlar, insanlar.
Bazan dünyaya kar, dolu, yağmur yağar.
Bazan da güneş dünyayı yakar.

TEKÂMÜL BÜBER — İSTANBUL

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

HALÛK ISSI: Suadiye, Aydın Sokak No. 14/1, Dilek Ap. A Blok - İSTANBUL. **(14 yaşında. Pulculuk hakkında kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

YAŞAR TOPÇUOĞLU: Anafartalar Cad. İrfaniye Sokak No. 11, Yeşilköy - İSTANBUL. **(Müzikten hoşlanıyor.)**

OĞUZ UYSAL: Atalar Mah. Okul Geçiti 353. So. No. 1/A - DENİZLİ. **(15 yaşında. Müzikten ve kitap okumaktan hoşlanıyor.)**

KÜRŞAT UYTUN: Yakacık Mah. Çekirdek Sokak No. 61/4, Keçiören - ANKARA. **(16 yaşında. Pul biriktiriyor. Müzik ve spordan hoşlanıyor.)**

VEYSEL ŞAHİNÖZ: Arakiyeci Hacı Cafer Mah. Şevket Sokak No. 19, Üsküdar - İSTANBUL. **(14 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor.)**

ERGÜDER ÖKTEM: Namık Kemal Cad. Abdüllâtifpaşa Sokak No. 3/1, Aksaray - İSTANBUL. **(Kardeşlerle her konuda mektuplaşmak istiyor.)**

EVİM

Benim evim,
Güzel evim,
Kışın soğukta
sığınağım o,
Yazın sıcakta
korunağım o.
Sende doğdum,
Sende büyüdüm.
Ve sende öleceğim,
Benim güzel evim.

GÜLFEM DEMİREL
(İnönü İlkokulu 5. sınıf öğrencisi — ANTALYA)

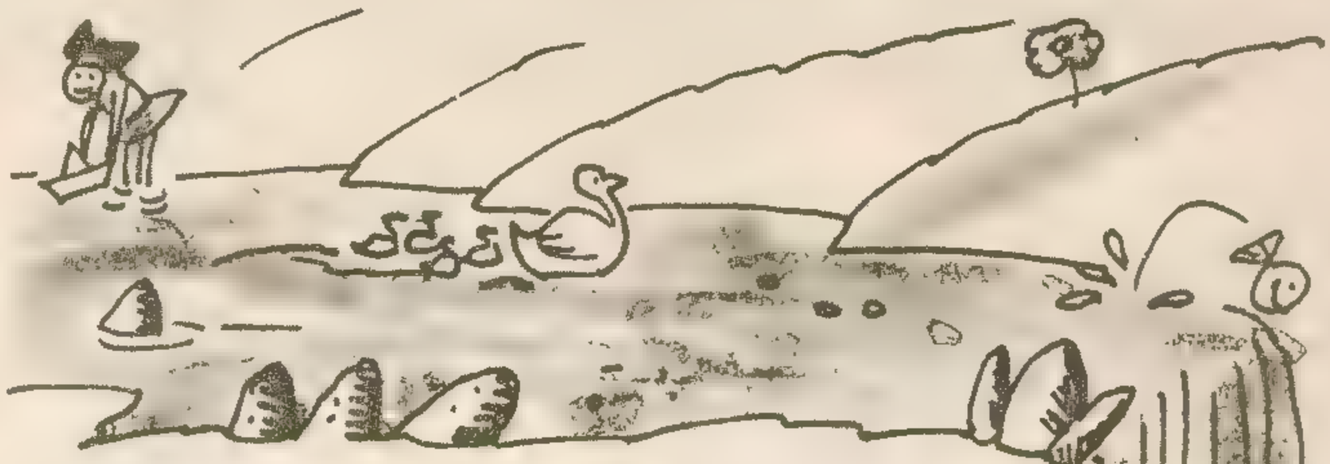

DERE

Evimizin önünden bir dere akıyor
İçinde balıklar oynaşıyor
Bazan dere kuruyor
İçindeki balıklar susuz kalıyor.
Derenin etrafını çiçekler donatmış
Kuzuların melemesi
Kazların tıslaması
Evimizin önünden bir dere akıyor.

ZEYNEP ERÇETİN
(Zühtüpaşa İlkokulu 2. sınıf öğrencisi — İSTANBUL)

SPOR

Spor yapan insana,
Yararlıdır daima.
Fazlası kötü ama
Yararlıdır vücuda
Basketbol voleybol,
Koşu yüzme ve hentbol
İyi birer spordur.

KADRİ BARUT — ANKARA

KUZUM

Benim bir kuzum var
Adını koydum boncuk
Pek şekerdir kuzucuk
Hergün yeşillik ister.
Vermezsem meler, küser.

CANAN KAKMACI
(Teşvikiye İlkokulu 4. sınıf öğ. — İSTANBUL)

AĞAÇLAR

Ağaçları sevelim,
Hergün fidan dikelim.
Onları besliyelim,
Hiçbir zaman kesmiyelim.
Saymakla tükenmeyen,
Çam, meşe, gürgen
Hergün diksek bir fidan
Elbet olur birgün orman.

NEYZAR ÇAKIRCA
(Yunus Emre Ortaokulu 1. s. öğ. — ANKARA)

BİLGİ, BİLMECE OYUN, EĞLENCE ÇÖZÜMLERİ

(1) 09 = Aydın, 22 = Edirne, 21 = Diyarbakır, 28 = Giresun, 11 = Bilecik.

(2) DÜMEN
KEMAN
SAMUR
HAMUR

(3) 1 — Kitap, 2 — Yumak, 3 — «O» harfi, 4 — Kartopu, 5 — Atın ön ayağı.

KARDEŞLERDEN Doğan Kardeş'E

Sevgili Doğan Kardeş,
Doğum günüm için gönderdiğin hediyeye teşekkür ederim.

Alper Çavuşgil — EREĞLİ

Ülkü Nugay kardeş,
Gönderdiğiniz resimler güzel. Fakat bu konuda daha ciddi çalışma yapmanız gerekiyor.

DOĞAN KARDEŞ

OYUN Eğlence BİLGİ Bilmece

1

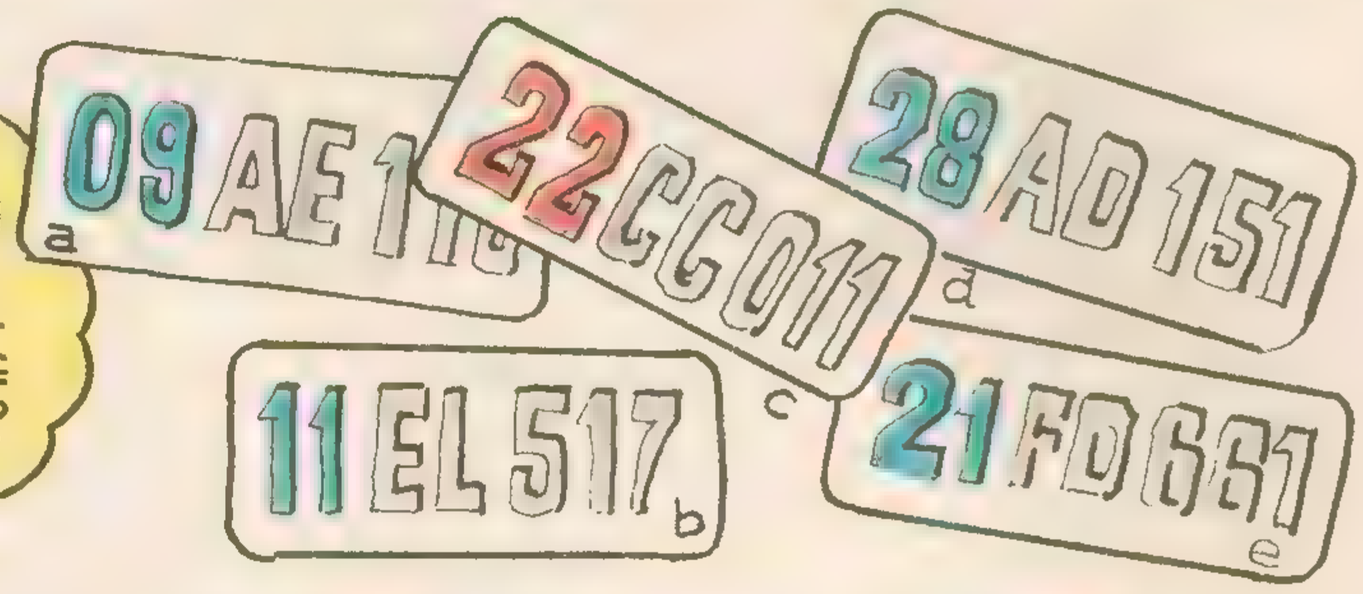

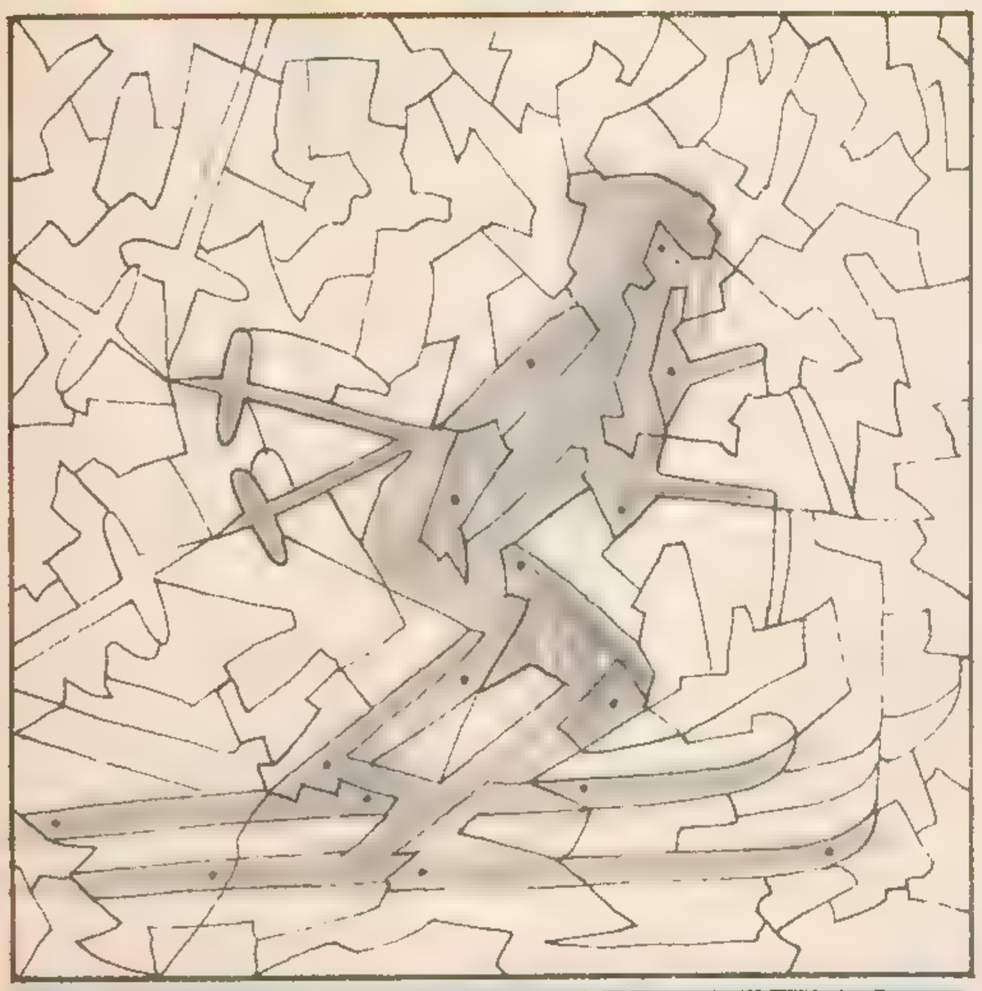

NOKTALI YERLERİ SİYAHA BOYAYINIZ.

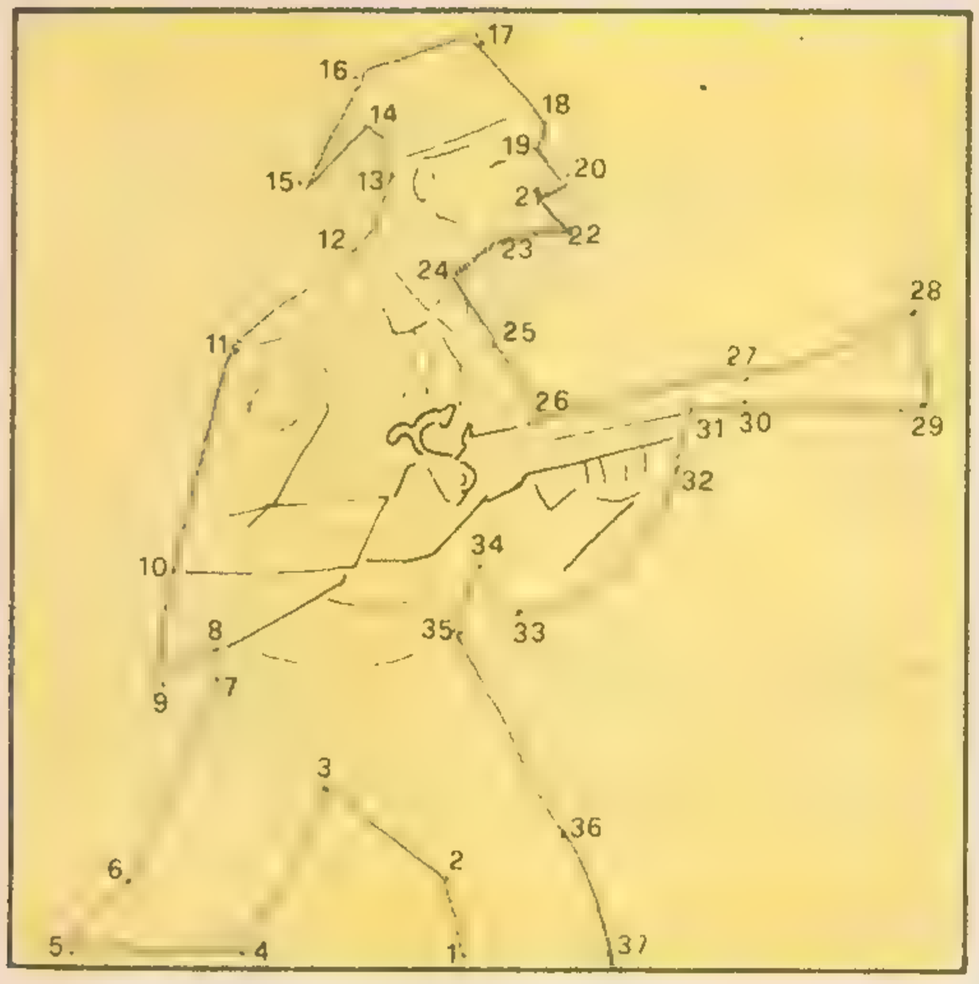

BİR'DEN BAŞLIYARAK DÜZ GÜN ŞEKİLDE BİRLEŞTİRİNİZ.

Cevaplar dergimizin 27. Sayfasında.

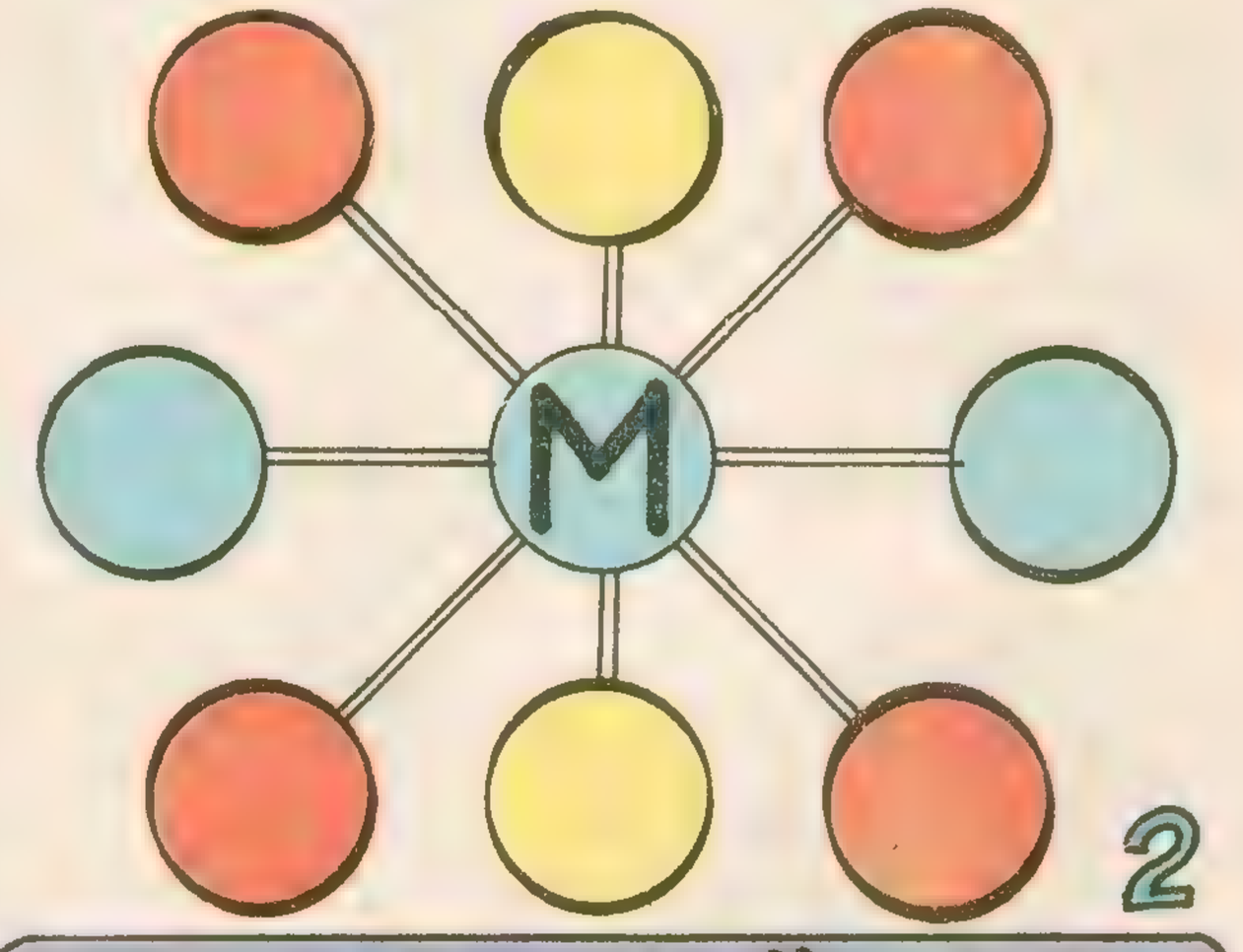

2

UR AN DÜ SA KE UR HA EN

AŞAĞIDAKİ İKİ HARFLİ HECELERİ YUKARIDAKİ DAİRELERE ÖYLE YERLEŞTİRİNİZ Kİ AYNI ÇİZGİ ÜSTÜNDEKİ HARFLERİ OKUYUNCA ANLAMLI KELİMELER MEYDANA GELSİN.

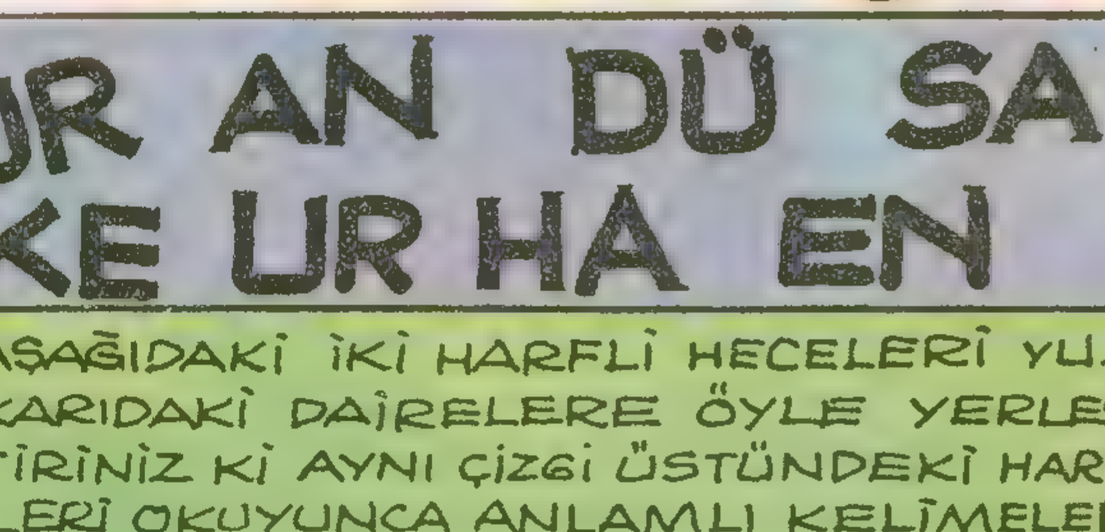

3

BU 5 RESMİN NELERİ İFADE ETTİK. LERİNİ SÖYLEYEBİLİR MİSİNİZ?

KARDEŞİME MASALLAR

Gök Mavisi Gömlek

Zavallı ana bozkırın ortasında oturmuştu. Yanıbaşında da yeni doğmuş bebeği yatmaktaydı. Uyuyordu bebek ama, çok geçmeden uyanacaktı. Kadıncağız öyle yoksuldu ki, çocuğuna giydirebileceği bir gömlek bile yoktu elinde.

Tepesindeki boz renkli kapalı göğe baktı.

«Ah» diye düşündü içinden, «şimdi yağmur yağacak, yavrucuğumu sarabileceğim bir örtüm bile yok. Ne olurdu gökten bir gömlek düşüverse şimdi çocuğuma!»

O sırada bulutlar birden aralandı, mavi bir gök parçası göründü.

«Bu mavilik yeter de artar bile bir bebek gömleği için» diye mırıldandı yoksul kadın. Mırıldanmasıyle birlikte o mavi gök parçası uçarak geldi kucağına düşüverdi.

Öyle ince, öyle hafifti ki, kadın ilkin elini bile sürmeye kıyamadı, sonra özenle dizine yaydı mavi parçayı, okşadı. İncecik bir ipek tül gibi yumuşaktı mavi gök parçası, kadın hemen bir iğne iplik alarak çocuğuna güzel bir gömlek dikti bu parçadan.

Bebek gök mavisi gömleği giyince, kollarını yana açtı, gülümsedi. Yavrusunu gülümser gören yoksul kadın, mutluluk duydu bundan!

«Ne bambaşka, ne iyi bir çocuk bu böyle» diye düşünüyordu bu bebeği her gören insan. Herkes eline geçen her şeyi bu çocuğa armağan ediyor, onu hiç bir şeyden yoksun bırakmamaya çalışıyordu. Yoksunluk şöyle dursun, bolluk içindeydi çocuk. Bu mutlu bebeğin yanına her yaklaşan, bütün üzüntülerini, sıkıntılarını unutuyordu.

Gök mavisi gömlek bu çocuğa küçük gelmeye başladığı zaman, bir gün rüzgâr, gömleği gene eski yerine uçurup götürdü. Artık çocuk bütün öteki akranları gibi annesinin derede yıkayıp güneşte kuruttuğu, bezden yapılma gömlekler giyiyordu.

Ama bu çocuk bir zamanlar gök mavisi gömleği giymiş olduğu için, son derece mutlu, iyi bir çocuk oldu, elini sürdüğü her şeye, giriştiği her işe uğur getirdi. Öteki çocuklar gibi şen, açıksözlüydü. Hiç kimseye en küçük bir kötülüğü dokunmuyordu. Bu huylarından dolayı herkes seviyordu onu. Ama çocuk bütün bu işin ardındaki büyüyü bilmiyordu, gök mavisi gömleği ise çoktan unutmuştu.

Büyüdü zamanla çocuk, güzel bir genç kız, sonra da mutlu bir kadın oldu. Yedi çocuğu oldu, dördü kız, üçü oğlan. Çocuklarından her biri doğduğunda gökten bir mavi gömlek düştü, bu gök mavisi gömleği her çocuk kendisine dar gelinceye dek giydi. Çocuklar büyüdüler, onların da çocukları oldu, çocuklarının da çocukları oldu. Hepsine de birer gök mavisi gömlek indi yukarlardan.

Bugün insanlar havanın kapalı olduğu günlerde göğe bakınca, çoğunlukla, bulutlar aralanıverir ansızın, küçücük bir mavi gömlekçik görünüverir. «Hava açıyor» derler o zaman, o gök mavisinin bir yerde bebeğine gömlek dikmek isteyen yoksul bir ananın dizlerine düşüvereceğini düşünür, kıvranırlar.

Çok iyi biliyorum ki, bu masalı okuyanlar, dinleyenler arasında da bir zamanlar böyle gök mavisi bir gömlek giymiş olan biri vardır. Bugün bunu unutmuş olsa bile, mutlu bir çocuktur o bu yeryüzünde...

bu hafta Doğan Kardeşler

Mustafa Aşıkoğlu
İzmir 20.2.64

Şebnem Tuğcu
İstanbul 16.2.60

★Fuat Koray
İstanbul 18.2.59

Ersin Gürler
İstanbul 22.2.62

Nasuf Dinçer
İstanbul 17.2.56

Mustafa Özpolat
Gaziantep 21.2.60

Hüseyin Bayaslan
İstanbul 22.2.55

Taner Yücesoy
İstanbul 16.2.63

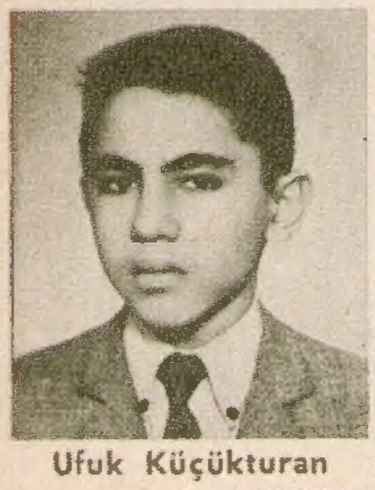

Ufuk Küçükturan
Ankara 18.2.60

★Neclâ Renkli
Mersin 17.2.57

★Tayfun Hakan
Aydın 21.2.61

Y. Gönülden Özkan
Bursa 18.2.57

Derya Özruh
Mersin 17.2.59

Nuri Hepaydın
İstanbul 17.2.60

★Bülent Atabay
İzmir 20.2.59

★Niyazi Ağca
Amasya 19.2.59

Süleyman Batur
İstanbul 18.2.61

Feridun Eyüboğlu
İstanbul 18.2.61

Ferhan Gülsan
İstanbul 16.2.55

★Sami Eren
İzmir 22.2.61

Ö. İskender Özturanlı
Söke 17.2.63

Haşmet İlhan
İzmir 18.2.55

Mete Güngör
Ankara 16.2.55

Rıfat Ürgüplü
İstanbul 18.2.59

Serap Musulluoğlu
İzmir 16.2.63

★Levent Baloğlu
Ankara 16.2.63

Metin Sarıtaş
İstanbul 20.2.55

★Metin Işık
Malatya 17.2.59

Fatih Çekiç
Ankara 16.2.57

Yaşar Eren
Erzurum 19.2.58

★Jale Gür
Trabzon 17.2.62

Haldun Tunalı
İzmit 18.2.56

★Nurdan Balkanlı (İstanbul 16.2.59) — Tanju Örnekoğlu (İstanbul 16.2.56) — Kâzım Kalkan (İzmir 20.2.60) — Sibel Bostanoğlu (Batman 20.2.58)

YAPI ve KREDİ BANKASI'NIN
siz çocuklara bir armağanı var:

500.000 LİRA

tutarında
İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

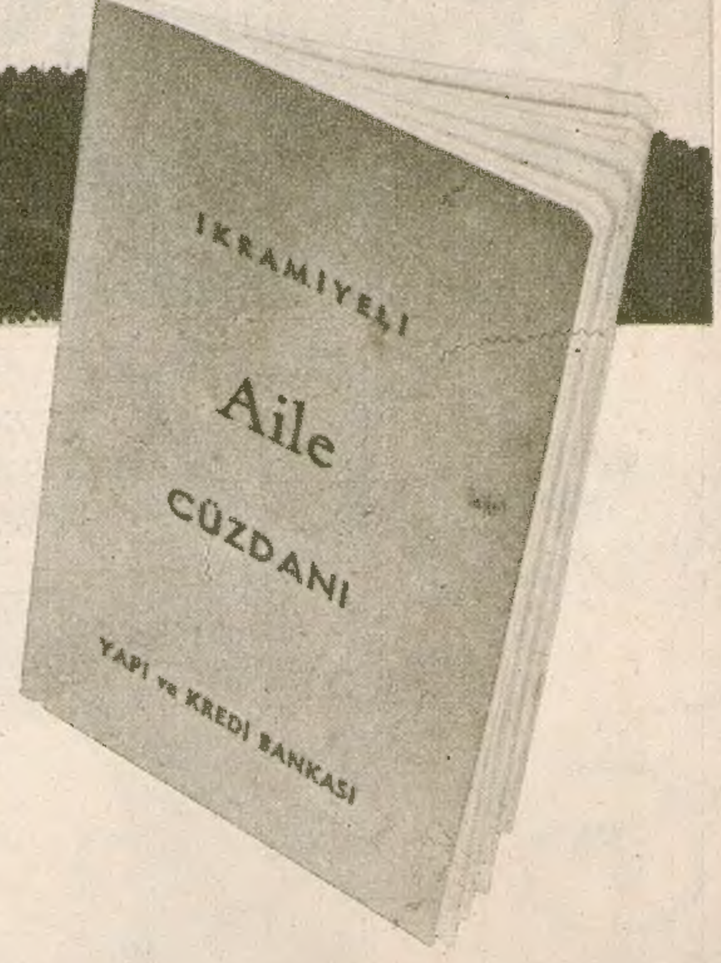

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Anne ve babanıza sorunuz. Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı?
Bu çekilişe siz de katılabiliyor musunuz?

26 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 383

PONPON

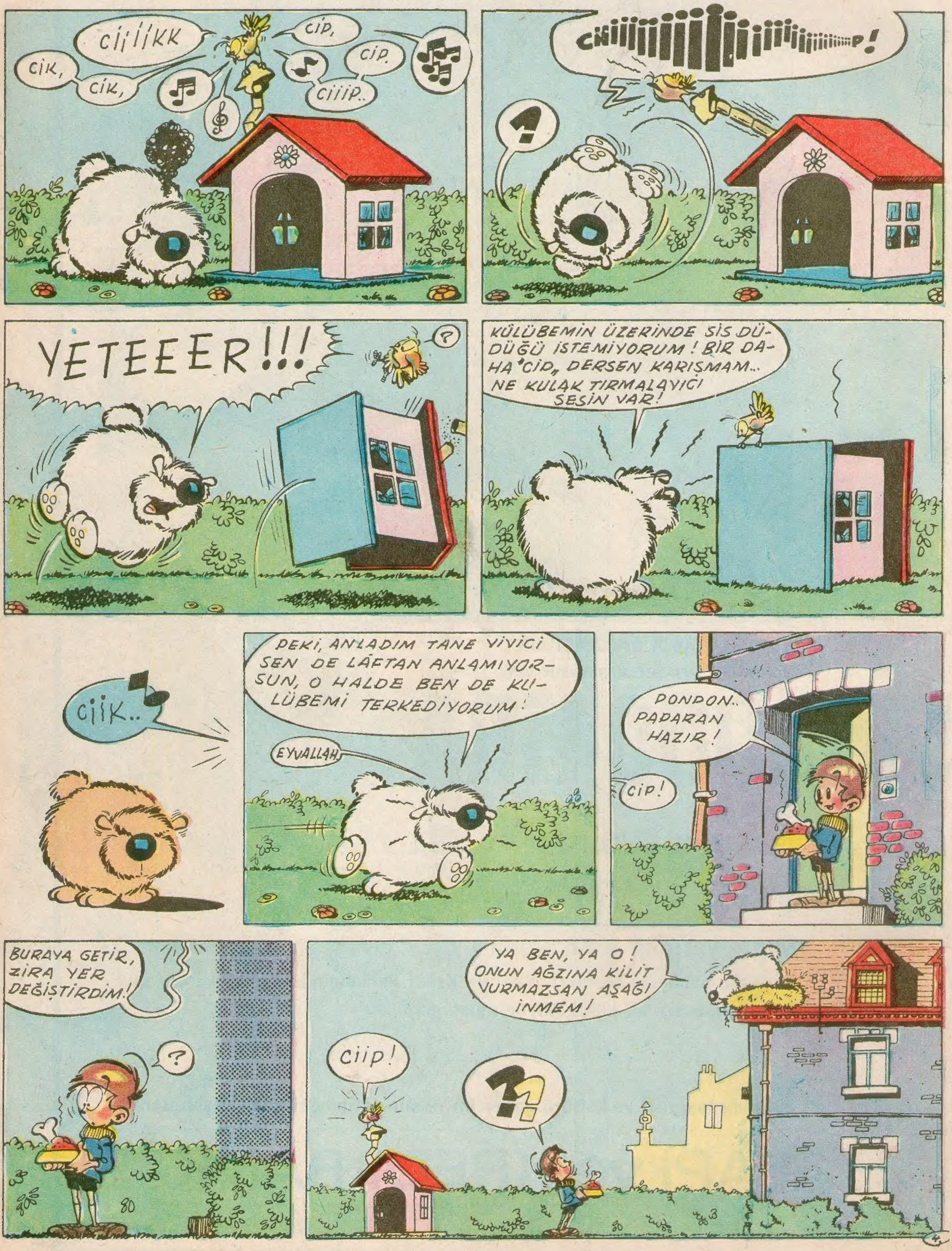
ciiikk
cik,
cik,
cip,
cip.
ciiip..
YETEEER!!!
?
KÜLÜBEMİN ÜZERİNDE SİS DÜDÜĞÜ İSTEMİYORUM! BİR DAHA "CİP" DERSEN KARIŞMAM... NE KULAK TIRMALAYICI SESİN VAR!
ciik..
PEKİ, ANLADIM TANE VİVİCİ SEN DE LÂFTAN ANLAMIYORSUN, O HALDE BEN DE KULÜBEMİ TERKEDİYORUM!
EYVALLAH
PONPON.. PAPARAN HAZIR!
cip!
BURAYA GETİR, ZİRA YER DEĞİŞTİRDİM!
?
YA BEN, YA O! ONUN AĞZINA KİLİT VURMAZSAN AŞAĞI İNMEM!
ciip!